ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Особистості

Майстер, який доторкнувся до душі Рафаеля

СТОР. 9

Алергія

Універсальних ліків немає

СТОР. 10

Спомин

Уроки операції «Дунай»

СТОР. 13

№ 213 (4963) П'ЯТНИЦЯ, 12 ЛИСТОПАДА 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Наука і бізнес об'єднали зусилля

Учора Український союз промисловців і підприємців (УСПП) та Київський національний університет імені Тараса Шевченка (КНУ) підписали угоду про співробітництво. Документ скріпили підписами президент УСПП Анатолій Кінах та ректор КНУ Леонід Губерський. Таким чином сторони вирішили поєднати зусилля для використання таких важливих факторів успішного реформування економіки країни, як конкурентоспроможність вітчизняних підприємств та якість підготовки фахівців. СТОР. 3

Яким бути закону про працю?

Депутати йдуть на рекорд. До кінця нинішнього року народні обранці збираються ухвалити аж три кодекси — Податковий, Митний і Трудовий. Останній, подейкують, розглядатимуть уже на наступному пленарному тижні. І якщо його приймуть, це буде «поверненням до часів «дикого капіталізму», а наймані працівники стануть рабами», переконують представники Незалежного форуму профспілок України. А от роботодавці та автори проекту стоять на своєму: кодекс потрібен. До того ж, мовляв, надто вже довго над ним працюють. Щоправда, на думку директора економічних програм Центру Разумкова Василя Юрчишина, аргументи на кшталт «довго працюємо, тому потрібно приймати швидко» не повинні враховуватися: «Гадаю, багато із ризиків нового кодексу насправді перебільшують. Але якщо різні сторони мають такі принципові суперечності, поспішати не потрібно. Основне — забезпечити зрозумілість і стабільність. А якщо ні, то конфлікт між роботодавцями та працівниками тільки посилиться». СТОР. 6

У Москві в нафтопроводі Одеса—Броди не мають потреби, а аверс називають економічно невигідним

В історії енергетичної політики України розпочинається новий етап. 17 листопада фактично відбудеться перше комерційне прокачування нафти по нафтопроводу Одеса—Броди в аверсному режимі. Вперше за вісім років після здачі трубопроводу в експлуатацію він працюватиме в плановому напрямку. У відповідь на плани Києва запустити трубу в аверсі Росія, котра весь цей час транспортувала по ній свою нафту в реверсі, заявила, що в українському нафтопроводі не має потреби. Про це в інтерв'ю російському журналу «Трубопроводный транспорт нефти» повідомив перший віце-президент «Транснефти» Михайло Арустамов. СТОР. 5

Затори на східних кордонах скоро стануть спогадом

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Українські та російські прикордонники вчаться працювати разом, для того щоб перетин кордону був зручним та швидким. Так, на Харківщині в пунктах пропуску: міжнародному автомобільному «Гоптівка»— «Нехотєєвка», залізничному — «Харків–Пасажирський» та місцевому — «Журавлівка», — відбувся тренінг, основною метою якою була апробація новацій у системі охорони державних меж. СТОР. 4

НАМ ПИШУТЬ

Якби депутатом був я...

...то насамперед створив би Фонд допомоги тяжкохворим дітям. Держава зобов'язана про них піклуватися.

Потім розв'язав би проблему утилізації побутових відходів шляхом будівництва переробних підприємств усіх напрямів. Їх окупність уже прорахована.

І нарешті: домігся б неухильного дотримання законів і виконання рішень судів. Не допустив би тисячних черг «дітей війни» у суди, за безперечними позовами. Є закон — він має виконуватися.

Олексій НИКИФОРОВ.
Шостка
Сумської області.

ПОДІЇ

Газифіковано село члена Венеціанської комісії Ради Європи

Завершено роботи з газифікації сіл Старостинці, Ліщинці та Іваньки Погребищенського району на Вінниччині. Нині 61 відсоток мешканців району користуються блакитним паливом. Частину коштів на газифікацію рідних Старостинців виділив керівник місцевого фермерського господарства Петро Ставнійчук. Разом з дружиною Мариною Ставнійчук, членом Венеціанської комісії Ради Європи, він взяв участь в урочистому запаленні голубого вогника.

— За останні п'ять років ми в районі газифікували 17 населених пунктів, тоді як за всі попередні роки тільки шість, — каже голова Погребищенської райдержадміністрації Василь Осадчук. — Люди, щоб внести кошти, продають худобу, декому діти допомагають, навіть кредити беруть. Роботи з газифікації у районі фінансуються з державного, обласного, районного бюджетів, коштами спонсорів і особистими внесками населення, повідомляє наш власкор Віктор Скрипник.

В Асоціації фермерів невдоволені квотами

Асоціація фермерів і приватних землевласників (АФЗУ) закликає Президента України втрутитися в ситуацію з експортом зерна, а також вимагає від уряду скасувати квотування. СТОР. 4

КОРОТКО

■ Учора в Новій Каховці на Херсонщині мешканці старої частини міста залишилися без води через прорив магістрального водогону **(Укрінформ)**.

■ У Запорізькій області в жовтні скоротилося число жителів: за цей місяць народилося 1518 малят, смертність же склала 2276 випадків, **повідомляє наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

■ На Волині відкрито пам`ятник загиблим міліціонерам **(УНІАН).**

■ У Черкасах податківці виявили конвертаційний центр, через який легалізовано понад 100 млн. грн. **(УНІАН).**

■ У Майже половина з перевірених залізничних переїздів країни перебуває у незадовільному стані, **повідомила прес-служба ДАІ.**

В Україні у жовтні ціни на споживчому ринку зросли на 0,5 процента

Афганці вимагають відновити пільги

Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з представниками громадських організацій воїнів–афганців, які зібралися біля стін українського парламенту з вимогами до Президента, уряду та Верховної Ради відновити соціальні пільги для ветеранів війни.

За підсумками спілкування з маніфестантами та з ініціативи В. Литвина, **інформує прес-секретар глави парламенту**, досягнуто домовленості провести переговори щодо усього комплексу вимог учасників бойових дій за участю представників Кабінету Міністрів у Верховній Раді на початку наступного тижня.

В. Литвин запевнив активістів громадських організацій, які представляють інтереси учасників бойових дій в Афганістані, у своїй готовності конструктивно розглянути питання щодо виконання законодавчо закріплених гарантій їхнього соціального захисту.

Для запровадження безвізового режиму з ЄС нам потрібно добре попрацювати

За останні десять років ми зробили важливі кроки у напрямі зміцнення співробітництва з державами—членами ЄС та поглиблення контактів з європейськими інституціями. На цьому наголосила народний депутат Ірина Бережна, коментуючи результати п'ятнадцятого засідання комітету з парламентського співробітництва між Україною та Європейським Союзом.

Результати чергового засідання стали підтвердженням з боку української влади того, що європейська інтеграція залишається стратегічним пріоритетом України, наголосила вона. За словами І. Бережної, зроблено важливі висновки щодо співпраці України та ЄС в енергетичній та економічній сферах, візовому діалозі.

Водночас вона висловила думку, що перед Україною, яка прагне безвізового режиму з ЄС, досі стоїть багато завдань, які мають бути виконані протягом 2010—2011 років, зокрема: запровадження закордонних паспортів з біометричними даними, уніфікація практики видачі дипломатичних та службових паспортів, удосконалення системи управління кордонами за допомогою сучасних технічних засобів.

Як повідомила парламентарій, під час роботи комітету обговорювались також питання внутрішньої політики: «У заключних рекомендаціях закликано всі політичні сили України взяти участь у переговорах стосовно конституційної реформи, що розпочалась після прийняття рішення Конституційного Суду в жовтні 2010 року, яким відновлено Конституцію України 1996 року», — зазначила Ірина Бережна, **повідомила прес-служба народного депутата**. «Стосовно діяльності опозиції в Україні, то європейські експерти відзначили її пасивність та закликали до більш активної та конструктивної роботи задля розвитку країни», — резюмувала парламентарій.

Чи виселять із Києво-Печерської лаври музеї?

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань культури і духовності розглянув питання про виселення з території Києво-Печерського історико-культурного заповідника музеїв.

Під час обговорення зазначалося: відповідно до Закону «Про охорону культурної спадщини», Кабінет Міністрів оголошує комплекс пам'яток історико-культурним заповідником державного значення, а також вирішує питання щодо затвердження положення про відповідний історико-культурний заповідник і плану організації території історико-культурного заповідника.

Комітет дійшов висновку, що Кабінет Міністрів реалізував повноваження, надані вищезгаданим законом в обсязі, недостатньому для вирішення питання про виселення з території Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника музеїв. Депутати підкреслили, що створена розпорядженням від 12 жовтня 2010 року робоча група з питань виселення з території Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника суб'єктів господарювання, діяльність яких не пов'язана з його статутною діяльністю, у довільному порядку визначила таких суб'єктів, до яких, зокрема, зарахувала музеї. Однак, підкреслили парламентарії, «діяльність у галузі музейної справи є однією з профільних для історико-культурного заповідника, а отже, є пов'язаною з його статутною діяльністю».

Комітет, зокрема, вирішив розробити та внести на розгляд Верховної Ради проект постанови про введення мораторію на виселення з території Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника музеїв України; рекомендував Кабінету Міністрів в установленому порядку визначити перелік суб'єктів господарювання, діяльність яких не пов'язана зі статутною діяльністю Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника, і які підлягають виселенню з його території.

Інформаційне управління Верховної Ради.

* * *

У свою чергу, заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко вважає, що останнім часом державна політика була направлена проти інтересів національних заповідників та на користь церкви. «Держава повинна передовсім опікуватися національною культурною спадщиною, а вже потім вирішувати майнові інтереси церков», — наголосив він. М. Томенко звернув увагу на критичну ситуацію, що склалася і в інших заповідниках, зокрема, у Національному історико-етнографічному заповіднику «Переяслав», де було переміщено більше п'яти тисяч експонатів до непристосованого приміщення та передано церковній громаді без укладання договорів оренди, а також ситуацію навколо землі та приміщень заповідника «Херсонес» у Севастополі. «Отож це тенденція, коли влада бере сторону церкви, а не культурної спадщини, заповідників, музеїв, вчених», — підсумовує М. Томенко. На його думку, «владі необхідно знаходити та спільно з різними сторонами узгоджувати такі рішення, які б давали можливість і українську культурну спадщину у музеях зберігати, і церкву шанувати». Заступник глави парламенту ініціюватиме проведення у Верховній Раді «круглого столу» стосовно ситуації, що склалася.

ПРИЗНАЧЕННЯ

Пристюк і Голенко поміняються місцями

Президент Віктор Янукович зняв з поста голови Луганської облдержадміністрації Валерія Голенка і призначив на цю посаду Володимира Пристюка, який до цього очолював обласну раду. **За інформацією прес-служби облради,** керівник країни позитивно оцінив результати роботи регіональних лідерів зі стабілізації соціально–економічної ситуації в області.

Під час розмови з В. Голенком глава держави відзначив його зусилля зі зміцнення й розвитку місцевого самоврядування і запропонував Валерію Миколайовичу знов балотуватися на пост голови Луганської обласної ради. Це питання буде вирішено 12 листопада на першій сесії нового складу обласної ради.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

МІСЦЕВІ ВИБОРИ-2010

25 відсотків виборців проголосували «проти всіх»

У Запоріжжі 74 зі 100 депутатів обласної ради представлятимуть Партію регіонів. Окрім регіоналів, до складу облради увійшли 9 представників «Батьківщини», 8 — від КПУ, 6 — від «Сильної України», 2 — від Народної партії та 1 — від СПУ. Явка виборців була невисока — 43,1 відсотка, причому 11,16 відсотка проголосували «проти всіх».

Один мандат облради, по округу №5 (Енергодар), оскаржується в суді. Крім того, в окремих сільрадах 12 районів області відбудуться перевибори. Як зазначив голова тервиборчкому А. Кондратенко, в більшості випадків причина в тому, що лідери перегонів набрали однакову кількість голосів або ж за єдиного в окрузі кандидата проголосувало виборців менше, ніж зафіксовано у графі «проти всіх».

Крім того, виборчий процес нарешті завершився у двох великих містах Запорізької області — Мелітополі й Бердянську. Зауважимо, що в Мелітополі церемонія відбулася мало не з голлівудським розмахом, і це за того, що понад 25 відсотків виборців проголосували «проти всіх». Але, схоже, що це нікого не стурбувало, бо засідання відбувалося в Палаці культури імені Шевченка, де були і червона доріжка, і хорова капела, і 800 гостей, і навіть великий торт з гербом старовинного купецького міста. Міський голова Сергій Вальтер склав присягу, а обрані депутати, серед яких і народний депутат Володимир Ярощук (він пообіцяв за 20 днів визначитися, де працюватиме), отримали від голови міськвиборчкому відповідні посвідчення. На вибори секретаря ради та інші оргпитання депутатам уже не вистачило часу, та, напевно, й настрою. Більш робочою була атмосфера в Бердянську. Тут, окрім процедурних питань, включаючи й приведення до присяги нового міського голови Олексія Бакая, також обрали секретаря міськради. За лідера міської організації Партії регіонів Ірину Проскурницьку проголосували 52 депутати із 60 обраних.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Головлікаря хочуть притягнути до кримінальної відповідальності

Тернопільські регіонали домагатимуться притягнення до кримінальної відповідальності головного лікаря одного з медичних закладів міста, представника ВО «Свобода», який начебто дав вказівку не приймати привезену «швидкою» голову дільничної комісії, мотивуючи це тим, що у стаціонарі немає місць. Хвору з кровотечею повезли додому, і лише після звернення до прокуратури жінку госпіталізували. Як з'ясувалося, місця в лікарні на той час були. Нині в лікувальних закладах перебувають дві жінки: голова однієї з дільничних комісій і працівниця міської ТВК. Сьомого листопада, під час блокування представниками ВО «Свобода» міської територіальної виборчої комісії, яке тривало майже 12 годин, до них довелося викликати «швидку».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Новий старий голова

Івано-Франківська міська виборча комісія офіційно оприлюднила результати виборів на посаду голови Івано-Франківська. За її даними, перемогу здобув Віктор Анушкевичус, нині чинний міський голова, який очолює обласну організацію УНП. За нього проголосували 27,2% від усіх виборців, які взяли участь у голосуванні. Його основний опонент — лідер «Громадського форуму Івано-Франківська» підприємець Юрій Соловей, який йшов від партії «Третя сила», отримав 22,48%. Різниця між ними становить понад 4 тисячі голосів. Взагалі ж на крісло міського голови претендували 19 кандидатів. Не підтримали жодного з них 4,48% виборців. Віктор Анушкевичус на брифінгу після оголошення результатів зазначив, що його перемога є закономірним результатом попередньої чотирирічної роботи. «Нам вдалося достукатися до людей, коли ми разом із командою під час виборчої кампанії розповідали про зроблене за цей час, будуючи свою роботу на позитиві», — зазначив Віктор Анушкевичус. Також, на думку голови, свою роль у перемозі на виборах відіграла чітка, зрозуміла та наповнена конкретними проектами його передвиборна програма. Щодо міської ради, то, за попередніми даними, по багатомандатному виборчому округу до неї пройшли ВО «Свобода» (26,07%), «Фронт змін» (13,75%), ВО «Батьківщина» (9,23%), Партія регіонів (7,78%), «Третя сила» (6,38%), «Удар» (5,19%), «Наша Україна» (4,25%). У виборах до Івано-Франківської міськради брали участь кандидати у депутати від 41 партії. Не підтримали жодної партії 6,85% виборців. Середній вік депутата Івано-Франківської міськради становитиме 24—37 років, повідомив голова обласної організації Комітету виборців України Юрій Лисюк. За його словами, найстаршими за віком обранцями будуть представники від «Батьківщини» і Партії регіонів, а наймолодшими — від ВО «Свобода».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Кримським татарам дісталося понад тисячу мандатів

За результатами місцевих виборів 31 жовтня до рад усіх рівнів Кримської автономії обрано більш як тисячу представників кримськотатарського народу. Із них 21 особа перемогла в боротьбі за крісла міських, селищних і сільських голів.

«Я гадаю, що наш депутатський корпус становитиме понад тисячу осіб в усьому Криму, включаючи всі місцеві ради», — сказав перший заступник меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров. За його словами, порівняно з підсумками виборів 2006 року результат поліпшено.

Р. Чубаров стверджує, що з огляду на «активність кримськотатарського співтовариства в Криму» кримськотатарські учасники виборчого процесу не можуть уважати себе повною мірою задоволеними результатами голосування. «Сьогодні ми перебуваємо на етапі засвоєння уроків, які нам піднесли, зокрема, й наші вибори. Я сподіваюся, що ми зможемо сформулювати висновки, що випливають із минулих виборів, знайдемо й запропонуємо кримськотатарському співтовариству такі механізми, які дадуть змогу нам удосконалити діяльність меджлісу кримськотатарського народу, регіональних і місцевих меджлісів», — стверджує Р. Чубаров.

Георгій ВЕРВЕС.

Сімферополь.

ФОТОФАКТ

Активісти громадського руху «Зелений фронт» встановили намети на площі Свободи в Харкові. У такий спосіб представники декількох громадських організацій протестують проти результатів виборів міського голови. Протестувальники підкреслюють, що вони не підтримують жодного з кандидатів у градоначальники, але борються за справедливість. Про це свідчать і гасла: «Свобода вибору — це вибір свободи», «Ми не за Авакова і не за Кернеса. Ми за чесні вибори».

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Наука і бізнес об'єднали зусилля

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Угода передбачає взаємні консультації з питань підготовки якісних кадрів для українських компаній, співпрацю у галузі впровадження науково-дослідних розробок у виробництво, проведення наукових досліджень з актуальних проблем розвитку національного господарського комплексу в умовах модернізації економіки України.

— З підписанням угоди з такою потужною організацією, яка об'єднує більше 80% всіх структур та організацій промисловців і підприємців, перед нашими студентами відкриваються більш широкі можливості для того, щоб набувати навички майбутньої практичної роботи уже зараз, під час навчання, а не надолужувати після закінчення університету, — зауважив Леонід Губерський **(на знімку праворуч).**

Він також додав, що теоретичні розробки університету необхідні тим структурам, які входять до складу УСПП. Так, сторони використовуватимуть науково-дослідний і виробничий потенціал науковців та підприємців, впроваджуючи їхні розробки безпосередньо у виробництво. Крім того, сприятимуть реалізації освітніх програм, консультуватимуться в питаннях підготовки кадрів, видавництва наукових й освітніх видань.

— Таким чином, ця угода приречена на успіх, — резюмував Л. Губерський.

У свою чергу Анатолій Кінах **(на знімку ліворуч).** сказав, що протягом десяти днів сторони підготують перелік пріоритетних напрямів співпраці на 2011 рік.

— Ми зробимо все від нас залежне, щоб наблизити теоретичну частину до наших реалій, і навчимо студентів працювати в умовах конкуренції, — зазначив він.

Анатолій Кінах також підкреслив, що підписана угода є частиною побудови постійного і системного діалогу влади, бізнесу і громадянського суспільства. Нагадаємо, у квітні нинішнього року УСПП підписав меморандум з Кабінетом Міністрів України про партнерство і співробітництво, що сприятиме розвитку економіки, бізнесу як складових правової, демократичної держави. Меморандум передбачає, що найважливіші державні рішення економічної сфери прийматимуться з урахуванням досвіду, інтелекту та професіоналізму реального сектору економіки. До речі, у рамках підписаного меморандуму за спеціальним дорученням Прем'єр-міністра Миколи Азарова активно триває процес залучення представників УСПП до роботи громадських рад та колегій.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Повідомлення про акредитацію журналістів і технічних працівників засобів масової інформації при Верховній Раді України на 8—9-й сесії Верховної Ради України шостого скликання

Шановні колеги!

З **1 грудня 2010 року** Прес-служба Апарату Верховної Ради України проводитиме акредитацію журналістів і технічних працівників засобів масової інформації при Верховній Раді України **на 8—9-й сесії** Верховної Ради України шостого скликання.

Згідно з Положенням про порядок акредитації журналістів і технічних працівників засобів масової інформації при Верховній Раді України, Прес-службою видаватимуться акредитаційні картки двох видів — **індивідуальна акредитаційна картка, акредитаційна картка тимчасової акредитації.**

Прес-служба, зважаючи на можливості ложі преси (74 стаціонарні місця), ***переконливо просить керівників ЗМІ максимально зважено підійти до визначення кількості журналістів, які, отримавши акредитаційну картку, постійно висвітлюватимуть діяльність парламенту.***

Для акредитації необхідно подати до Прес-служби заявку на ім'я керівника Прес-служби Апарату Верховної Ради України Шведової Вікторії Володимирівни **(до 1 січня 2011 року, адреса: вул. Садова, 3-а, скринька для службової кореспонденції).**

Зважаючи на те, що до Прес-служби зазвичай надходить велика кількість заявок на акредитацію, **акредитаційні картки видаватимуться з 17 січня по 31 січня 2011 року** (вул. Садова, 3-А, кімната №1010, **конт. тел. 255-28-32,** Костилєва Наталія Олександрівна, **255-35-87,** Марченко Леся Миколаївна).

Нагадуємо, що згідно з ч. 1 ст. 83 Конституції України, чергові сесії Верховної Ради України починаються першого вівторка лютого і першого вівторка вересня кожного року.

Індивідуальні акредитаційні картки видаються Прес-службою **журналістам і технічним працівникам, які є штатними працівниками вітчизняних та зарубіжних засобів масової інформації.**

Індивідуальні акредитаційні картки можуть видаватися також **журналістам, які не є штатними чи позаштатними працівниками засобів масової інформації, але постійно висвітлюють діяльність парламенту.**

Акредитаційні картки **тимчасової акредитації** видаються Прес-службою **журналістам і технічним працівникам, які є штатними працівниками вітчизняних регіональних та зарубіжних засобів масової інформації і відповідно до заявки на акредитацію мають на певний час цільове завдання з висвітлення діяльності Верховної Ради України.** Строк дії акредитаційної картки тимчасової акредитації не може перевищувати одного місяця.

Журналістам і технічним працівникам **зарубіжних засобів масової інформації** індивідуальні акредитаційні картки та акредитаційні картки тимчасової акредитації видаються Прес-службою **за наявності в них відповідних посвідчень працівників зарубіжного засобу масової інформації, виданих Міністерством закордонних справ України.**

Заявка на акредитацію чи додаткову акредитацію для журналістів і технічних працівників засобів масової інформації подається до Прес-служби на бланку редакції засобу масової інформації за підписом керівника засобу масової інформації, завіреним печаткою.

Вітчизняні засоби масової інформації у заявці на акредитацію чи додаткову акредитацію зазначають: засновників або видавців засобу масової інформації; його статутні завдання; періодичність випуску, тираж на час подання заявки (для друкованих засобів масової інформації); сферу (регіон) поширення засобу масової інформації; адресу засобу масової інформації; номери телефонів керівників засобу масової інформації; номери телефонів, факсу та електронну адресу служби інформації засобу масової інформації; потребу засобу масової інформації в кількості індивідуальних акредитаційних карток або акредитаційних карток тимчасової акредитації; список журналістів і технічних працівників, прізвище, ім'я та по-батькові яких Прес-служба впишуватиме в акредитаційні картки; по дві фотографії кожного журналіста і технічного працівника, які користуватимуться індивідуальними акредитаційними картками.

Зарубіжні засоби масової інформації у заявці на акредитацію зазначають: адресу центральної редакції засобу масової інформації, адресу кореспондентського пункту засобу масової інформації в Україні; номери телефонів, факсу та електронну адресу служби інформації засобу масової інформації; потребу засобу масової інформації в кількості індивідуальних акредитаційних карток або акредитаційних карток тимчасової акредитації; список журналістів і технічних працівників, які користуватимуться індивідуальними акредитаційними картками або акредитаційними картками тимчасової акредитації, прізвище, ім'я та по-батькові яких Прес-служба впишуватиме в акредитаційні картки; по дві фотографії кожного журналіста і технічного працівника, які користуватимуться індивідуальними акредитаційними картками, та надають копії посвідчень працівників зарубіжного засобу масової інформації, виданих Міністерством закордонних справ України.

Друковані засоби масової інформації та інформаційні агентства до заявки на акредитацію чи додаткову акредитацію додають копію свідоцтва про їх державну реєстрацію відповідним державним органом (друковані засоби масової інформації додають також два останні примірники видання).

Телерадіоорганізації до заявки на акредитацію чи додаткову акредитацію додають копію ліцензії на право використання каналу та часу мовлення, видані Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення; телерадіомовні організації — виробники продукції (студії-виробники) — копію договору з телерадіомовною організацією на трансляцію програм або ефірну довідку про трансляцію програм.

Інтернет-видання у заявці на акредитацію зазначають: засновників; адресу; номери телефонів керівництва; номери телефонів, факсу та електронну адресу служби інформації; потребу в кількості індивідуальних акредитаційних карток; список журналістів і технічних працівників, які користуватимуться індивідуальними акредитаційними картками, прізвище, ім'я та по-батькові яких Прес-служба впишуватиме в акредитаційні картки; по дві фотографії кожного журналіста і технічного працівника, які користуватимуться індивідуальними акредитаційними картками.

Для отримання індивідуальної акредитаційної картки ***журналісти, які не є штатними чи позаштатними працівниками засобів масової інформації,*** можуть акредитуватися відповідно до закону за заявками засобів масової інформації, з якими вони співпрацюють, або шляхом подання особистої заяви про акредитацію з наданням документів, що підтверджують їх професійний фах, чи належним чином оформленої довідки про співпрацю із засобом масової інформації.

Індивідуальні акредитаційні картки, акредитаційні картки тимчасової акредитації видаються Прес-службою журналістам і технічним працівникам засобів масової інформації особисто із зазначенням про це в журналі реєстрації акредитаційних документів Прес-служби.

Повний текст Положення про акредитацію розміщений на веб-сторінці Верховної Ради України (www.rada.gov.ua, Головна сторінка, розділ «Новини», підрозділ «Повідомлення»).

Керівник Прес-служби Верховної Ради Вікторія ШВЕДОВА.

Не підтримуватимуть ані Податковий, ані Трудовий кодекси

ОПОЗИЦІЙНИЙ УРЯД

Роман Зварич, Борис Тарасюк, Сергій Соболєв.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Опозиційний уряд на вчорашньому засіданні у Верховній Раді вирішив не підтримувати проекти Податкового та Трудового кодексів і не голосувати за прийняття законопроектів у другому читанні та в цілому. Прем'єр-міністр опозиційного уряду народний депутат від БЮТ Сергій Соболєв зауважив, що наразі парламентарії ще не отримали порівняльної таблиці Податкового кодексу до другого читання, хоча його розгляд у парламенті заплановано на 16 листопада. На думку депутата, основною проблемою цього законопроекту є те, що великі власники фактично залишаться недоторканними, зможуть «відмивати» кошти в офшорних зонах, уникаючи оподаткування, а на дрібних підприємців чинитиметься жорсткий податковий тиск. У постанові опозиційного уряду стосовно проекту Податкового кодексу зазначається, що урядовий проект «руйнує систему оподаткування, розбалансовує бюджетну систему, непомірно посилює адміністративний тиск на підприємців, збільшує податкове навантаження на малий та середній бізнес, сприяє збільшенню тінізації економіки, не розв'язує гострих проблем зарегульованості справляння податків та залучення іноземних інвестицій, не наближує національне законодавство до європейського». 16 листопада, в день розгляду Верховною Радою проекту Податкового кодексу, підприємці, як ішлося на засіданні опозиційного уряду, готують всеукраїнську акцію протесту під стінами парламенту.

Чимало критичних зауважень пролунало й на адресу проекту Трудового кодексу України. Опозиційний міністр соціальної політики та праці народний депутат від БЮТ Андрій Павловський висловив думку, що цей законопроект «виконано на замовлення великого олігархічного капіталу, і він суттєво обмежує права найманих працівників». Зокрема, парламентарій звернув увагу на те, що в проекті Трудового кодексу, розробленому депутатами-регіоналами, роботодавцям дозволяється встановлювати фактично необмежений робочий день, а робочий тиждень збільшується з 40 до 48 годин. Крім того, зауважив А. Павловський, спрощується процедура звільнення працівників, фактично нівелюється роль профспілок, а роботодавці отримають право штрафувати працівників на суму до 50 відсотків зарплати за невиконану роботу, проводити відеоспостереження на робочих місцях. Народний депутат Михайло Волинець (БЮТ) повідомив, що Конфедерація вільних профспілок України пропонує перед остаточним ухваленням Трудового кодексу спочатку провести всесторонні консультації, парламентські слухання і також готує акції протесту під стінами парламенту.

Олександра КУЧЕРЯВА.

З початку року видобуток вугілля в Україні зріс на 3,6 процента — до 61,9 млн. тонн *(Укрінформ)*

Державну інспекцію з контролю за цінами буде ліквідовано до кінця листопада, заявив міністр економіки України Василь ЦУШКО. За його словами, інспекцію планують об'єднати з Держкомітетом з питань захисту прав споживачів *(Подробиці)*

Олег Ляшко планує очолити опозиційну партію

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат Олег Ляшко заявив на прес–конференції у Чернігові про те, що має плани стосовно партійного будівництва самостійної політичної сили, яку він очолить. Політик вірить у її шанси швидко здобути авторитет в українців і мати свою фракцію у Верховній Раді. «Досить на когось працювати, — сказав він. — Треба самому спробувати бути лідером».

О. Ляшко покладається на здобутий 13-річний досвід співпраці з Ю. Тимошенко і результати роботи з виборцями на Придесенні. На запитання «Голосу України» про те, чи це не буде за ознаками «технічна» партія, яка відтягуватиме голоси в «Батьківщини», О. Ляшко зазначив, що «на більш технічну перетворюється насамперед остання». Він і далі вважає себе послідовним опонентом діючої влади з деякими застереженнями: «Я сьогодні в опозиції, яка пропонує альтернативний шлях розвитку України, а не кричить і мітингує. Мітинговщина та крик — це не те, що має робити опозиція за нинішніх умов».

О. Ляшко сподівається, що його нова політсила «буде реальною опозицією, яка становитиме серйозну протидію нинішній владі».

Народний депутат висловив переконання, що його виключення з фракції БЮТ і відсторонення від виборчого процесу в регіоні фактично вплинуло на поразку «Батьківщини» на Чернігівщині. Головною проблемою обласного осередку, на його думку, є відсутність авторитетних кадрів. «На цих виборах в обласну раду «Батьківщина» отримала 18,6%, — сказав О. Ляшко. — Тоді як під час першого туру президентських виборів на початку цього року ми мали 42,7%, а на виборах 2007 року за БЮТ проголосували 41,9%. Партія не змогла виставити достойні кадри на ці вибори, тому й має такий результат. Ось за партійним списком пройшли 14 депутатів. 13 із них мешканці Чернігова. Хто вони? Здебільшого офісні працівники партії».

Торкнувся політик і питання появи скандального відео про нього. «На мою думку, — зауважив він, — це робота моїх колишніх соратників. Я думав, що це влада могла вчинити цю фальсифікацію. Але коли мене виключили з фракції, все стало зрозуміло».

Олег Ляшко наголосив на тому, що не збирається полишати свою діяльність у регіоні. «Я працював і буду працювати на Чернігівщині, — сказав він. — За моєї підтримки зроблено тут багато. Я і надалі докладатиму зусиль для розвитку Чернігівської області».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: народний депутат Олег Ляшко.

Фото автора.

В Асоціації фермерів невдоволені квотами

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Асоціація фермерів і приватних землевласників вимагає негайного скасування будь-яких обмежень на експорт зерна, оскільки блокування поставок зернових за кордон за експортними контрактами завдає колосальних збитків сільськогосподарським виробникам — за попередніми даними, вони вже перевищили 10 мільярдів гривень», — стверджується в прес-релізі АФЗУ.

У повідомленні зазначено, що асоціація рішуче протестує проти квотування експорту і вважає, що Україна з зібраним урожаєм в 41 мільйон тонн може відправити на експорт 16 мільйонів тонн зерна.

На думку АФЗУ, обмеження експорту призводять до обвалу внутрішніх цін. Крім того, асоціація відзначає, що через переповненість елеваторів аграрії не можуть зібрати вирощений урожай кукурудзи, оскільки її ніде зберігати.

СПОРТ

Фаворитам було непереливки

Футбол. Кубок країни. 1/4 фіналу. 10 листопада.

«Зоря» (Луганськ) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 1:1 (пенальті — 4:5). Голи: Полянський, 36 — Гладкий, 75. **Вилучено** Чеберяка («Дніпро», 71).

«Сталь» (Алчевськ) — «Динамо» (Київ). 2:3. Голи: Шевченко, 44, Лактіонов, 90+1 — Мілевський, 49, 60, Одинцов, 54 (автогол). **Вилучено** Попова («Динамо», 67, друге попередження).

«Шахтар» (Донецьк) — «Металург» (Запоріжжя). 1:0. Гол: Тейку, 14 (автогол).

«Карпати» (Львів) — «Арсенал» (Київ). 0:2. Голи: Самодін, 8, Гусєв, 82.

Лише «каноніри» у Львові здобули досить переконливу перемогу. В інших представників еліти справи складалися, як-то кажуть, на нервах. «Дніпро» вирвав перемогу у «Зорі», забивши на один післяматчевий пенальті більше.

«Шахтар» узагалі не забивав. За нього це зробили суперники, вразивши власні ворота. Ну, а «Динамо» програло перший тайм в Алчевську. Гол-красень забив потужним ударом В'ячеслав Шевченко. Але в другому таймі, після появи на полі Мілевського, гості перебрали ініціативу в свої руки. І за п'ятнадцять хвилин забили три м'ячі.

Здавалося, все стало на свої місця. Однак до честі футболістів «Сталі», вони не знітилися і, як мовиться, билися до останньої миті. І провели ще одного м'яча. Одне слово, зіграли гідно проти іменитого клубу.

Цей матч, схоже, подарував чимало корисної інформації наставникові «Динамо» Олегові Лужному. «Тепер я знаю, хто на що претендує і хто чого вартий, — сказав він після зустрічі. — Але про це поки що нічого конкретного. Висновки робитимемо пізніше. Зрозуміло, як позитивні, так і негативні. Футболісти мають відповідати рівню «Динамо». Сьогодні проблема була лише в центрі поля, а конкретно — у трьох опорних футболістів. Вони не керували грою. М'яч майже не тримався — от і все».

Отже, до півфіналу вийшли «Дніпро», «Динамо», «Шахтар» і «Арсенал». Як повідомив «Голосові України» прес-аташе Прем'єр-ліги Андрій Палаєв, жеребкування цього етапу, можливо, відбудеться ще нинішнього року. Рішення поки що немає.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

* * *

Першість країни. Перша ліга. Пропущені матчі. 9-й тур. «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Динамо-2» (Київ). 0:3. 15-й тур. «Титан» (Армянськ) — «Чорноморець» (Одеса). 0:1.

Затори на східних кордонах скоро стануть спогадом

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зокрема, прикордонники з України та Росії спільно проводили контроль, використовуючи при цьому технологічні новинки — документи перевіряли за допомогою магнітних карток; а також практикували пропуск жителів прикордонних областей, на яких поширюється спрощений порядок перетину кордону. Водночас те, що потрапити з однієї держави до іншої можна буде швидше, не означає, що прикордонники та митники стануть менш пильними. В автомобільному пункті пропуску «Гоптівка» учасники тренінгу вчилися обмінюватися інформацією про осіб, причетних до протиправної діяльності, та практикували взаємодію у нестандартних ситуаціях (зокрема, при спробі прориву автомобіля в пункті пропуску). Особливості взаємодії у разі виявлення небезпечних предметів відпрацьовували в транзитному поїзді Москва—Адлер—Москва.

На знімку: перший заступник начальника Департаменту охорони державного кордону ДПСУ генерал-лейтенант Віктор Назаренко *(на знімку — праворуч)* пояснює голові ДПСУ Миколі Литвину *(в центрі, з мікрофоном)* і учасникам тренінгу особливості прикордонного контролю в нових умовах.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Українофільство» на буксирі

ПАРАДОКС

Дмитро Табачник класифікує себе... українофілом. З невеликою, щоправда, поправкою: «Я українофіл з абсолютно європейським ставленням до України». Це, очевидно, має означати, що тестування українофільства по-європейськи категорично заперечує саму суть поняття.

Якщо вдатися до підказаних міністром освіти аналогій, то його, наприклад, колега в Парижі зовсім не вписується в рамки французофільства, бо, по-перше, не ініціює спільного написання з німцями чи англійцями підручника з історії Франції; по-друге, не виступає за впровадження другої державної — арабської; по-третє, не паплюжить вітчизняну культуру; по-четверте, не називає Бургундію чи Шампань «печерним заповідником націоналізму», а їхніх мешканців дикунами з «немитими руками». До речі (для засвоєння граматики побіжно звертаємо увагу пана міністра на правильне написання цього слова), західні чиновники навіть не встигли б катапультуватися зі своїх крісел, якби запозичили в нашого доктора навколоісторичних наук його багатющий досвід «патріотизму».

Але не чіпляймося до сказаного. Як застерігає сам міністр з посиланням на Святе Письмо, судіть про інших не за словами, а за їхніми справами. Дуже мудра порада: адже в діловому сенсі пан Табачник виявився ще більшим «філом», ніж у словесному варіанті. «Українолюбські» дії урядовця зводяться до подвигу форварда, який б'є по своїх воротах, аби м'яч не дістався голкіперу суптивника. Недаремно це «влучне попадання» обурює українську патріотичну громадськість, а письменник Юрій Андрухович навіть припинив співпрацю з видавництвом, яке друкує творче «наслєдіє» «асанізатора» нашої історії з ретельно випещеними руками.

Дивовижне уявлення про європейськість підказує Дмитрові Табачнику нові підходи до українофільства. З'ясовується, держслужбовцям «недоцільно» знати Конституцію та мову рідної хоча б за фактом громадянства країни. Головне, як в анекдоті, аби людина «була хороша», тобто всебічно обізнана, що є, на думку міністра, однією з ознак інтелектуальної розвиненості. Майже як він сам, «IQ» (показник інтелекту) якого зашкалює від безпідставного апломбу. Всебічну обізнаність найголовнішого освітянина «провалив» простий диктант: у День української писемності міністр сподівався на «джек-пот» за грамотність, а зганьбився на школярській помилці. Якщо судити не за словами, а за результатами «іспиту», не зайве було б міністрові, тим паче українофілові, напроситися на буксир до якогось відмінника з початкових класів...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Заробітчани за рік надсилають більше грошей, ніж країна заробляє на експорті зерна

Україна посідає п'яте місце у світі серед країн із найбільшою кількістю емігрантів. Про це повідомив Світовий банк у своїй останній доповіді «Міграція і грошові перекази». За даними на 2010 рік, за кордоном перебувають 6,6 мільйона українців, що виїхали в різні роки (це майже 15 відсотків від загальної кількості нинішнього населення країни). За кількістю емігрантів ми поступаємося лише Мексиці (11,9 мільйона), Індії (11,4), Росії та Китаю (11,1 і 8,3 мільйона відповідно).

За даними Світового банку, ми втрачаємо не лише потенційних різноробів, а й дипломованих фахівців. Зокрема, до Росії з нашої країни виїхали майже 3,6 мільйона людей. Наступними за популярністю серед українців країнами є Італія, США, Польща.

Цього року заробітчани здійснили грошові перекази своїм родинам на 5,3 мільярда доларів. Цікаво, що це більше, ніж наш річний дохід від експорту зерна (4 мільярди доларів). Причому найбільше грошей прийшло на батьківщину з Росії — 1,25 мільярда доларів, зі США й Польщі — 545 і 450 мільйонів відповідно, **повідомляють «Подробиці».**

ФОТОФАКТ

У Берліні на Потсдамській площі відкрили різдвяний ярмарок, на якому продають святкові пряники, ялинкові прикраси, гірлянди та інші дрібнички.

Фото Сіньхуа\Укрінформ.

У Москві в нафтопроводі Одеса—Броди не мають потреби, а аверс називають економічно невигідним

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Отже, пробне прокачування венесуельської нафти нафтопроводом Одеса—Броди в Білорусь почнеться 17 листопада. Про це повідомив журналістів Перший віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв. За його словами, пуск венесуельської нафти буде оплачений замовником, тобто білоруською стороною.

Як повідомляв «Голос України», оператор нафтопроводів України «Укртранснафта» уклала середньостроковий контракт на транзит венесуельської нафти по нафтопроводу Одеса—Броди на НПЗ у Мозирі в обсязі до 8 млн. тонн на рік. Раніше також писали про те, що Україна надасть знижку в розмірі 20—40% на причальний збір при транзиті венесуельської нафти до Білорусі.

Нагадаємо, що угоду про поставки нафти з Венесуели підписано президентом Білорусі Олександром Лукашенком у ході його березневого візиту в Каракас. ***Венесуела зобов'язалася постачати Білорусі в день до 80 тисяч барелей нафти, яку видобуває білорусько-венесуельське СП «Petrolera BeloVenesolana». На першому етапі планується використовувати залізничний транспорт, але в 2011—2012 роках Україна готова задіяти й нафтопровід Одеса—Броди.***

Із самого початку труба, на спорудження якої було витрачено 100 мільйонів доларів, створювалася для прокачування легкої каспійської нафти на нафтопереробні заводи Західної Європи, однак з 2004 року використовується в реверсному режимі. Для доведення трубопроводу до польського Плоцька не вистачило реального наповнення її енергоресурсами. Росіяни з іронією спостерігали за всіма спробами України запустити трубу в аверсі, нагадуючи, що, мовляв, роблять величезну послугу братньому українському народу, щоб наш нафтопровід взагалі не заіржавів. Зокрема, екс-посол РФ в Україні Віктор Черномирдін свого часу філософствував: мовляв, спочатку люди шукають нафту, а потім будують для її прокачування трубу, а Україна зробила все навпаки... Віктор Ющенко під час перебування главою держави наполегливо видавав укази про переведення використання трубопроводу Одеса—Броди в аверсний режим, але, на жаль, ними не можна було наповнити трубопровід. Коли аналогічне розпорядження видав Президент Віктор Янукович, то цьому кроку передував візит в Україну президента Венесуели Уго Чавеса. У Києві сторони домовилися про транзит територією нашої країни енергоресурсів для потреб Білорусі, яка перестала одержувати дешеву російську нафту через запровадження на неї Московю експортного мита. І хоча Віктор Янукович запевнив, що нові домовленості не завдадуть шкоди російській стороні, нині більшість як російських, так і українських експертів стверджують: те, що відбувається, зовсім не радує Кремль, який контролює енергетичні потоки на пострадянських теренах.

Росія активно використовувала маршрути Броди—Одеса та Броди—Южний, коли була нестача експортних потужностей, але в результаті введення нафтотрубопровідної системи «Східний Сибір—Тихий океан» цей дефіцит різко скоротився, пояснюють у Москві.

«У січні 2011-го, з початком перекачування 15 млн. тонн нафти до Китаю, він практично зникне. Завантажувати чужі порти на шкоду своїм ми, звичайно, не будемо. Це не по-хазяйськи», — заявив перший віце-президент «Транснефти» Михайло Арустамов. Крім того, він повідомив, що Балтійську трубопровідну систему-2 (зв'язує російську ділянку нафтопроводу «Дружба» з російськими портами на Балтійському морі), яка може почати працювати з 2011 року, також плановано завантажити за рахунок нафти, котра нині транспортується по нафтопроводу Одеса—Броди. При цьому, на його думку, завантаження цього нафтопровода венесуельською нафтою, що доставляється в порт «Южний» танкерами, і подальше її транспортування на білоруські НПЗ є невигідним. Арустамов також зазначив, що економічно недоцільним для Білорусі є і постачання венесуельської сировини залізничним транспортом через територію України. «Білорусь втрачає по 52—58 доларів на тонні нафти з тієї причини, що відмовляється купувати російську сировину, яка надходить по трубі, — нехай навіть зі стовідсотковим митом», — стверджує віце-президент «Транснефти».

> Росія активно використовувала маршрути Броди—Одеса та Броди—Южний, коли була нестача експортних потужностей, але в результаті введення нафтотрубопровідної системи «Східний Сибір—Тихий океан» цей дефіцит різко скоротився, пояснюють у Москві.

Скільки в заяві Арустамова економіки, а скільки політики, покаже час. А в Києві також вірять черговим обіцянкам президента Азербайджану Ільхама Алієва. Ось тільки, наскільки каспійська нафта може стати реальним додатковим наповнюванням для української труби?..

«Коли Путін приїжджав до України, він явно показав своє невдоволення стосовно перспективи постачання венесуельської нафти в Білорусь через Україну. Адже Росія давно вважає, що тільки вона може домовлятися із Чавесом... А зважаючи на наміри прибалтійських республік також допомогти Білорусі, все це створює ситуацію напруженості в регіоні», — вважає політолог Віктор Небоженко.

Експерти в галузі енергетики поки що також не відчувають ейфорії, не вбачаючи реальної вигоди для України від маневрування між Москвою та Мінськом.

Яна СТАДІЛЬНА.

ПЛАНЕТА

ЛОНДОН

Погроми

Погромами й зіткненнями з поліцією обернулася масова акція студентів, що відбулася напередодні в Лондоні. Близько 30 тисяч студентів і викладачів вийшли на вулиці британської столиці на знак протесту проти планів уряду підвищити вартість освіти в Англії.

Частина демонстрантів оточила штаб-квартиру Консервативної партії. Молоді люди розпалили поруч із будинком багаття з плакатів, а потім прорвалися всередину й улаштували там погром, а поліцейських почали закидати яйцями, камінням і пляшками. 32 осіб заарештували. Близько 14, серед яких сім поліцейських, одержали легкі травми.

Британські студенти протестують проти планів уряду скоротити фінансування вузів і потроїти вартість навчання в них (якщо це рішення набуде чинності, університети зможуть брати за навчання до дев'яти тисяч фунтів стерлінгів на рік). Передбачається, що плата за навчання підвищиться з 2012 року. До такого кроку уряд Великої Британії хоче вдатися, щоб скоротити рекордний дефіцит держбюджету, який виник у результаті економічної кризи.

КИЇВ

Військові аташе закордонних країн побували на Лютізькому плацдармі

У дні святкування визволення Києва від німецько-фашистських загарбників у село Нові Петрівці прибула група ветеранів Великої Вітчизняної війни й військові аташе акредитованих у Києві посольств. Серед запрошених були Президент Асоціації військових аташе в Києві полковник Вальдемар Ярушевський з Польщі, а також представники Алжиру, Республіки Білорусь, Великої Британії, Казахстану, Угорщини, КНР, Росії, США, Франції, Чехії. Відвідування ними Лютізького плацдарму було організовано Комісією міжнародних зв'язків Ради Організації ветеранів України під головуванням Івана Савіна.

Експозиції музею-заповідника вразили закордонних гостей своєю масштабністю й працьовитістю їх творців. Ну а ветерани тут були вже не вперше... З Воронежа в Нові Петрівці приїхав навіть один з учасників форсування Дніпра! Його, можливо, не надто складна, розповідь про ті події зачарувала одкровенням очевидця. Яка була боротьба за перемогу! Боротьба за життя... А ще на зустрічі привернув увагу іноземців і нас, організаторів, ветеран у солдатській куртці з погонами рядового. Гості з повагою дивилися на нагороди на його грудях: орден Слави 3 ступеня, медаль «За відвагу» і медаль «За взяття Відня». І жодного значка чи ювілейної медалі. Тобто він постав у тому званні й з тими нагородами, які мав ще до закінчення війни.

«Володимир Михайлович Менделуца, молдавське прізвище. Рядовий...» — відрекомендувався він. На запитання, чому одна колодочка (з георгіївською стрічкою) без медалі, відповів: «Згубилася». Пообіцяли йому знайти медаль «За перемогу над Німеччиною». І ось через декілька днів заїхали до нього з товарищем у ветеранських справах, але застали вдома лише дружину й сина. Сам Володимир Михайлович — у госпіталі. Залишили обіцяну йому медаль і поїхали...

Рядові війни. Не всі їхні ратні подвиги відзначено нагородними знаками. І на жаль, не всіх їх, простих у спілкуванні й небалакучих, ми шануємо й шанували належним чином. Поспішайте робити добро!

Євген ГОРБАТЕНКО.

ФОТОФАКТ

Бензовоз, що перевозив паливо для сил НАТО, підпалено у місті Сібі (Пакистан). За попередніми даними, одна людина при цьому загинула.

Фото Сіньхуа\Укрінформ.

Депутати Європарламенту пересварилися через наші вибори

Депутати Європарламенту із фракції Європейської народної партії вимагають від фракції соціалістів не заважати Європарламенту виступити на підтримку демократії в Україні. Про це йдеться у заяві депутатів від ЄНП Елмара Брока та Міхаеля Галера, **повідомляє УНІАН.** Вони також розкритикували голову делегації спостерігачів Європарламенту Павела Коваля, який досі не подав свою доповідь щодо виборів.

Депутати звинувачують соціалістів Європарламенту в тому, що вони відтягують прийняття незалежної оцінки ситуації в Україні. Як заявили Брок та Галер, «зважаючи на численні порушення під час виборів 31 жовтня, Європарламент, як прапороносець демократії, повинен сказати своє слово».

Як відомо, на засіданні Європарламенту 10 листопада ухвалення критичної резолюції щодо України, заплановане на 11 листопада, було перенесене на період з 22 по 25 листопада.

Перша декада листопада виявилась на 0,5 градуса теплішою за норму першої декади жовтня. Про це повідомив директор Центральної геофізичної обсерваторії Олександр Косовець *(Укрінформ)*

Захворюваність на грип та ГРВІ в Україні сьогодні не перевищує сезонного рівня, однак наприкінці листопада очікується її істотне зростання. Про це повідомив головний державний санітарний лікар країни Сергій РИЖЕНКО *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Мистецтво об'єднує

У рамках культурно-мистецького проекту «Схід-Захід» уперше проходить гастрольний тур колективів Івано-Франківської обласної філармонії в Донецькій області. Прикарпатські митці виступлять у Донецьку, Маріуполі, Горлівці та Вугледарі.

Мистецтво Прикарпаття представляють академічний камерний оркестр «Harmonia Nobile», аматорський ансамбль «Гуцули» з Верховини, тріо бандуристок «Пектораль», дует «Діалоги», вокально-інструментальний ансамбль «Любисток», автор та виконавець, лауреат Всеукраїнських конкурсів та фестивалів співаної поезії Тарас Мазур, джаз-квінтет «Арт-Престиж». Спільний проект має допомогти Сходу і Заходу України зблизитися, сприяти національній єдності, показати те прекрасне, що об'єднує народ, — високе мистецтво.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Прострочені пестициди вивезуть до Польщі та Німеччини

До кінця року з Луганської області вивезуть близько 200 тонн пестицидів із простроченим терміном придатності. Це тільки частина непридатних до використання хімічних засобів захисту рослин, які зберігаються в непристосованих приміщеннях ще з часів СРСР. А загалом, відповідно до проведеної інвентаризації, у регіоні накопичено 421,7 тонни пестицидів, заборонених до використання. На їх перевезення, обробку та знешкодження з Державного фонду охорони навколишнього природного середовища виділено кошти.

До кінця року плановано, передусім, вивезти непридатні отрутохімікати із густонаселених територій. Зібрані пестициди будуть упаковані в спеціалізовану тару й відправлені для утилізації до Польщі та Німеччини. Склади, в яких зберігалися небезпечні речовини, обіцяють повністю очистити. Роботи розпочато з найбільшого складу в селі Новосвітлівка Краснодонського району, де зберігається 84,664 тонни непридатних отрутохімікатів.

Алла АНТІПОВА.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Зловмисників застали «на валізах»

Податкова міліція спільно з прокуратурою Індустріального району міста ліквідувала конвертаційний центр, через який у «тінь» було виведено майже 200 мільйонів гривень. Мережу транзитних і фіктивних підприємств з розрахунковими рахунками у трьох банках регіону створили двоє знайомих із Дніпропетровська і Донецька. До противоправної діяльності залучили ще кількох молодих людей. Документи бухгалтерської звітності підробляли, отримуючи готівку нібито використовували на закупівлю товарів у фіктивних підприємств, зареєстрованих на підставних осіб. Організатори задля безпеки часто міняли розташування тіньового офісу. Обшук збігся із черговою зміною дислокації, тому частину доказів протиправної діяльності знайшли у гаражі одного із підозрюваних, а в самому офісі вже сиділи «на валізах». Як повідомили в управлінні податкової міліції ДПА в області, з рахунків банківських установ і в офісах вилучили майже мільйон гривень, шість печаток та штампів фіктивних і транзитних фірм, первинну документацію та оргтехніку. Організатора конвертаційного центру затримали.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Ця отруйна солдатська каша

Днями курсанти Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба потрапили на лікарняні ліжка з гострим кишковим отруєнням. На сьогодні жертвами отруєння стали 75 осіб.

На жаль, випадки масового отруєння солдатів і курсантів українського війська не поодинокі. Так, у лютому минулого року в епіцентрі скандалу опинився Харківський інститут танкових військ. Зі скаргою на погане самопочуття до лікарів звернулися майже 90 курсантів. Подальша перевірка показала, що джерелом інфекції міг бути один зі співробітників їдальні, який відповідав за нарізування хліба. У вересні того само року 170 солдатів Президентського полку опинилися на лікарняному ліжку після сніданку несвіжим маслом. Як писала тоді преса, забезпеченням харчування військовослужбовців в обох частинах (як і у багатьох інших підрозділах у Харківській, Донецькій, Полтавській, Сумській та інших областях, де загалом служать приблизно 15 тисяч солдатів) займалася фірма «Івала». До речі, саме ця фірма годувала курсантів Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба...

Від початку сама ідея звільнити солдатів від нарядів по кухні — прогресивна. Адже військова людина повинна захищати батьківщину, а не чистити картоплю... Чотири роки тому указом Президента України Міністерство оборони передало всю систему харчування військових частин комерційним структурам. Досвід інших країн показує, що, віддавши їдальні й постачання продовольства приватним фірмам, можна скоротити бюджетні кошти, що йдуть на ці цілі, і водночас побороти корупцію, що традиційно процвітала навколо «харчоблоків». І справді меню нашої солдатської кухні стало різноманітніше. До того ж відпала необхідність тримати у частинах велику кількість співробітників, що відповідають винятково за господарські потреби.

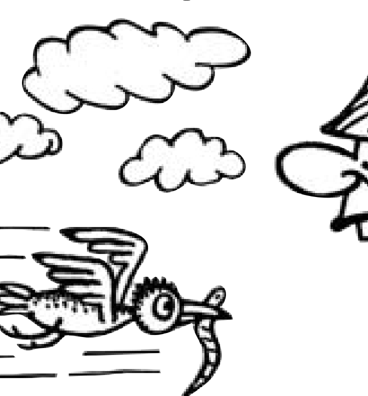

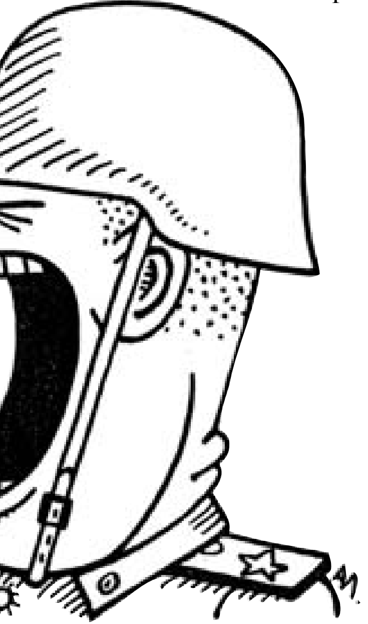

На жаль, система харчування покращилася не у всіх військових частинах. З'ясувалося, не кожний підприємець, який одержав право годувати військових, здатний якісно та відповідально справлятися із цим завданням.

У Харкові побував головний санітарний лікар МОЗ Сергій Риженко. За його словами, він перевірив «дотримання санітарного законодавства в їдальні. Недоліків багато — не працює технологічне обладнання в повному обсязі, не дотримуються умови зберігання харчових продуктів».

Міністр оборони України Михайло Єжель на запитання «Голосу України» про ймовірність повернення солдатських нарядів по кухні у зв'язку з низкою скандалів, пов'язаних з отруєннями, відповів так:

— Приватні фірми, які нині забезпечують військо харчуванням, одержали це право через тендери. На жаль, є випадки непрофесійного ставлення до своєї роботи, від чого страждають солдати. Нехай у цьому розбираються слідчі органи. Але в цілому система працює нормально.

Звичайно, не проблема повернути солдата на кухню. Але навіщо? Адже, нарешті, військовослужбовців звільнено від невластивих функцій, які відволікали їх від виконання прямих обов'язків.

Ольга ВАУЛІНА.

P. S. Учора повинна була відбутися прес-конференція матерів солдатів і курсантів військових навчальних закладів, які отруїлися під час служби або навчання. Але за п'ятнадцять хвилин до її початку, без пояснення причин, прес-конференцію скасували.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Яким бути закону про працю?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На думку пана Юрчишина, новації Трудового кодексу можна, так би мовити, «випробувати» кожну окремо. Скажімо, спочатку ввести норму про використання технічних засобів під час контролю виконання працівником своїх обов'язків. І через кілька місяців оцінити її результативність. Так само, мовляв, потрібно і з іншими «ноу-хау» робити.

А от Родіон Колишко, радник Конфедерації роботодавців України, запевняє: кодекс обов'язково потрібно прийняти. А потім, мовляв, його можна буде допрацювати. Бо і самі роботодавці, як з'ясувалося, не від усіх пунктів у захваті.

— Кодекс законів про працю, за яким ми нині живемо, було прийнято ще у 70-х роках минулого століття. У нього закладено ідеологію, якої сьогодні не існує. Тому він не може регулювати трудові відносини. До того ж він фактично не має такого поняття, як роботодавець, — каже пан Колишко.

Натомість Людмила Воробйова, представниця Конфедерації вільних профспілок України, переконує: у новому Трудовому кодексі роботодавці надолужать усе втрачене. Адже їхні права буде захищено в рази краще, аніж працівників: «Показово те, що проект кодексу містить 10 статей, в яких прописано обов'язки працівників, і тільки чотири із обов'язками роботодавця».

Та і це не влаштовує роботодавців. За словами Родіона Колишка, доопрацювали б вони ще такі пункти, як «право працівників брати участь в управлінні юридичною особою». Переглянули б «надто жорсткі», на їхню думку, санкції за несвоєчасну виплату зарплати. А ще були б не проти, щоб працівникам, які навчаються, дозволили не надавати оплачувану відпустку...

Тим часом частина українців до можливих трудових новацій підходять не так емоційно. Є люди, які запевняють: розмови про зміни у трудовому законодавстві — чергові «бабайки». Банківський працівник Ірина переконує: нічого нового для неї Трудовий кодекс не принесе.

— У нас такого немає: будильник продзвенів і всі додому. Працюємо, доки роботу не зробимо. Напринкінці місяця можемо і до ночі сидіти, і по суботам працювати. Відеоспостереження у нас також є — стежать, хто й о котрій на роботу приходить. Відпустками і лікарняними краще не зловживати, якщо роботу втратити не хочеш. А профспілки у нас ніколи не було... Гадаю, всі розмови про кардинальні зміни — здебільшого спекуляції. Адже у нас не ідеальний світ. Тому діє єдиний закон: хочеш жити — умій крутитись і працюй.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Діабет молодшає

Дні профілактики та раннього виявлення діабету розпочалися на Тернопільщині. До Міжнародного дня діабету, який відзначається 14 листопада, такі заходи пройдуть в усіх районах.

Медики вважають, що тяжку хворобу, причини якої досі невідомі, краще попередити, ніж потім лікуватися. Всім бажаючим у Тернополі безплатно робили аналізи на вміст цукру у крові, роздавали спеціальну літературу, можна було проконсультуватися з фахівцями. А вони занепокоєні: діабет стрімко молодшає. За 10 місяців в області на нього захворіла 21 дитина: семеро — віком до 3 років, одна дитина — дев'ятимісячна. Загалом на Тернопільщині майже 32 тисячі хворих на діабет, з них 3,4 тисячі — інсулінозалежні.

Проблем з інсуліном наразі немає, на нього з обласного бюджету виділено 8 мільйонів гривень, усі хворі отримують життєво важливий препарат. Достатньо також глюкометрів. Є вони і у ФАПах, і в сільських амбулаторіях. На жаль, не завжди вистачає тест-смужок. Медики сподіваються, що ситуація поліпшиться вже наступного року, коли сільську медицину фінансуватимуть із районних бюджетів, а не з бюджетів сільських рад, як тепер. Тоді можна буде централізовано виділити кошти на тест-смужки. До речі, днями медичні заклади отримали 32 глюкометри і 1,5 тисячі тест-смужок за австрійською програмою.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Керівник проектів харківського видавництва «Сага» Сергій Голота (ліворуч) та працівники видавництва Олексій Голота та Оксана Дем'яненко представляють свою продукцію на XIII Київському міжнародному книжковому ярмарку.

Напоїти обіцяють усіх

Наливні водосховища Криму повністю забезпечені запасами води. Загальний обсяг наповнення на сьогодні становить 131 млн. куб. м (91% від обсягу проектного). Це забезпечить потреби населення півострова в питній воді до початку роботи Північно-Кримського каналу в 2011 році.

Як повідомив голова Республіканського комітету Автономної Республіки Крим з водного господарства і зрошувального землеробства Олександр Лієв, «усі потреби цього року будуть закриті й проблем з наливними водосховищами, з наповненням їх водою сьогодні немає. На найближчі півроку кримчани можуть бути абсолютно впевнені в тому, що питною водою ми будемо забезпечені на 100%».

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

Від початку сама ідея звільнити солдатів від нарядів по кухні — прогресивна

Жити високо — небезпечно

З початку року в підвальних приміщеннях багатоповерхівок Луганщини сталося 70 пожеж. З настанням холодів кількість загорянь зростає, оскільки люди без певного місця проживання використовують підвали під житло, не дотримуючись при цьому правил пожежної безпеки. ГУ МНС у Луганській області напередодні холодів проводить рейдові перевірки. Зокрема, як показала інспекція житлового фонду міста Антрацита, 20% підвальних приміщень залишаються відкритими та ще більше захаращені побутовим і будівельним сміттям. Електрощитові не призначені для використання великої кількості електроприладів, а мешканці будинків самі порушують правила пожежної безпеки, використовуючи тимчасову електропроводку. Все це призводить не тільки до короткого замикання, а й до загоряння електроустаткування у квартирі.

Одним із найпроблемніших питань у Луганську залишається забезпечення безпеки висотних будівель. На території міста — 59 будинків підвищеної поверховості й тільки в чотирьох із них засоби пожежної автоматики і димоусунення у справному стані. Перевірка показала, що аварійне освітлення сходів несправне, або взагалі відсутнє, пожежні крани, від яких за потреби можна подати воду, не тільки не укомплектовані відповідним інвентарем, а й захаращені побутовими речами.

Зі слів начальника ГУ МНС України в Луганській області Геннадія Сухорученкова, органи Держпожнагляду щороку надають балансоутримувачам багатоповерхівок приписи на усунення недоліків і пропонують заходи щодо наведення порядку в системах протипожежного захисту. Протягом чотирьох років управління МНС веде листування з органами місцевого самоврядування. У відповідь — тільки відписки.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ФОТОФАКТ

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

У лютому-березні в Сімферополі розпочнеться будівництво нового вокзального комплексу, яке планують закінчити до наступного курортного сезону. На знімку: на підготовці до будівництва працює монтажник Юрій Никифоров.

Пограбували ще один храм

Шість великих і дві малі ікони винесли злодії з храму Казанської ікони Божої Матері, що в селі Озденіж Рожищенського району. Всі вони мали мистецьку та історичну цінність. Прикра для місцевих парафіян подія сталася відразу після храмового свята, яке відзначали 4 листопада. Люди запримітили, що того дня до церкви завітали двоє невідомих чоловіків, які виявляли неабияку цікавість до святих образів, а один із них навіть заглянув у вівтар. Можливо, привела їх сюди інформація, отримана з сюжету однієї з місцевих телекомпаній. Таке, до речі, трапляється в області не вперше. Кілька років тому саме після храмового свята і показаного з нього репортажу зник чудотворний образ Божої Матері зі Свято-Михайлівської церкви села Білосток Луцького району. Чимало святинь було вкрадено зі Свято-Василівської церкви Володимира-Волинського, Свято-Миколаївського храму села Жидичин. І цей сумний перелік, на жаль, можна продовжувати.

Сподіватися, що правоохоронці віднайдуть крадіїв, поки що не доводиться. Відсоток розкриття таких злочинів в області майже нульовий.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ОТАКОЇ!

У Вінниці рекламують кінець світу

«Кінець світу наближається — 2012 рік. Дізнайтесь, про що попереджали нас древні». Рекламні щити з такими написами можна побачити нині у різних місцях Вінниці. Один із них, мабуть, неспроста встановлено поруч з міським кладовищем на вулиці Генерала Арабея.

Жодних посилань на замовника такої реклами не зроблено. Вінничан лише закликають прийти на семінар, щоб відкрити для себе істину. «Застрелитися хочеться після такої реклами, — так спересердя висловився один із чоловіків, прочитавши написане. — Проблем і без того стільки, що коти шкребуть на душі. А тут — на тобі, готуйся до «світлого» майбутнього...»

— Будь-яка реклама впливає на людину, — наголошує психолог Валентина Панасюк. — Особливо, коли йдеться про дітей та підлітків. Їхня психіка найбільш вразлива, незахищена. Навіть важко уявити, що коїться на душі у дитини, коли вона звертає увагу на такий напис. Я чула, що в деяких сім'ях діти, після прочитаного, влаштували вдома батькам екзамен на предмет того, що треба робити, коли настане те, про що написано на рекламних щитах.

«Це нам тільки здається, що ми можемо не реагувати на рекламні дурниці, — продовжує психолог. — Але ж це не так. Задумайтеся, наскільки глибоко западають у кутках пам'яті будь-які рекламні повідомлення... Вони надовго не випускають людину зі свого цупкого полону. Це доведено наукою».

Авторів реклами допомогли встановити в обласному управлінні у справах релігій. Там пояснили, що у такий спосіб вінничан закликають на... семінар, організаторами якого є адвентисти сьомого дня. В управлінні також уточнили, що свої зібрання представники цієї релігійної течії проводять періодично. До того ж на законних підставах. Отримують на це дозвіл у виконкомі. На запитання, чи бачили фахівці відділу текст реклами, вони відповіли, що не бачили, це не в їхній компетенції погоджувати рекламні тексти. В управлінні містобудування та архітектури міськради пояснили, що надають погодження тільки на місця встановлення реклами. Порадили звернутися до управління захисту прав споживачів. Але там не вважають даний текст рекламою. Кажуть, він не рекламує ні товар, ні послугу. Отож ознак реклами не має, але закликає людей готуватися до кінця світу. Та ще й називає конкретну дату...

Витяг із закону «Про рекламу» (ст.8):

«У рекламі забороняється подавати відомості або заклики до дій, які можуть спричинити порушення законодавства, завдають чи можуть завдати шкоди здоров'ю або життю людей чи довкіллю, а також спонукають до нехтування засобами безпеки; використовувати засоби і технології, які діють на підсвідомість споживачів реклами»

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Військовий льотчик став художником

У Чернігівському художньому музеї відкрилася виставка картин полковника запасу, колишнього командира ланки вертольотів Юрія Борща, який здійснив 1778 вильотів у Афганістані. У творах кавалера ордена Червоної Зірки — бойові будні солдатів, побратимів, гірські краєвиди. На виставці «У моїй долі був Афганістан» представлено 50 робіт художника з Ічні. Твори Юрія Олексійовича уже виставлялися в багатьох містах України, Росії, Білорусі, їх відзначено премією імені А. Куїнджі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

ФОТОФАКТ

Фото Ігоря ФИЛИПЕНКА (Укрінформ).

Кіровоградська спецінспекція прикрила незаконний пункт збору металобрухту.

Кількість безпритульних тварин «регулюють» щурячою отрутою?

Останніми місяцями в Україні знову отруюють безпритульних тварин. «У нас є 25 дисків відеодоказів того, як собак труять у столиці та інших населених пунктах країни», — зазначає президент Міжнародного товариства захисту тварин «SOS» Тамара Тарнавська. На думку зоозахисниці, так чиновники намагаються «розв'язати» проблему бродячих чотирилапих напередодні футбольного чемпіонату Євро-2012.

«У жодному місті Європи так, як, приміром, у Києві, не ставляться до безпритульних тварин, — заявив президент товариства захисту тварин Великої Британії Naturewatch Foundation Джон Руейн. — Місто витрачає мільйони гривень, чиновники під час зустрічей щоразу декларують бажання вирішити проблему, але все залишається, як є».

Більше того, пан Руейн заявив: «Нам до рук потрапила копія накладної, яка свідчить про те, що КП «Притулок для тварин» у Бородянці, що під Києвом, закупив півтори тонни отрути гості дії на більш як півмільйона гривень».

Щоб перевірити інформацію, «Голос України» звернувся до керівництва КП. Сергій Клочко, заступник директора з біологічно-ветеринарної діяльності комунального підприємства запевнив: «Ми не купували взагалі ніякої отрути. Крім того, КП не має права проводити закупки будь-чого на більш як 100 тисяч гривень без проведення тендера». Його слова підтвердила і директор притулку Ольга Дроздова: «Ми направили листи до ГПУ, СБУ і ГУ МВС, щоб вони провели розслідування стосовно того, хто поширює таку інформацію».

Чим і хто труїть тварин, обіцяють з'ясувати зоозахисники та додають, що (у разі подальшого нехтування їхніми вимогами) закликатимуть світову громадськість бойкотувати проведення футбольного чемпіонату в Україні. Власники домашніх тварин також замислюються, як вберегти своїх улюбленців. Адже собаки й коти, що гуляють на вулиці, теж нерідко стають жертвами отрути.

Анна БОЙКО.

У НОМЕР

РІВНЕ

«Зникаючий світ»

У Рівному стартував арт-проект етноживопису художника Дмитра Личака «Зникаючий світ». Це перфоманс і експозиція з 13 картин, на яких представлено портрети зникаючих народів Нової Гвінеї, Африки, Азії та північної Росії. Мета арт-проекту — донести до глядачів неповторність та індивідуальність нечисленних народів Землі, які, хоч і перебувають під загрозою зникнення, все-таки зберігають свою багату етнокультуру у глобалістичному XXI столітті.

Олександра ЮРКОВА.

ЗАПОРІЖЖЯ

Відбувся інвестиційний форум

Список гостей як не для столиці вражає: міністр регіонального розвитку і будівництва України Володимир Яцуба, посли Китайської Народної Республіки та Фінляндії, представник Президента Росії в Уральському федеральному окрузі, губернатор Свердловської та віце-губернатор Челябінської областей Російської Федерації, а також представники бізнес-кіл — з Китаю, США, Європи. Щодо позиції запорізької влади, то, презентуючи інвестиційну привабливість регіону, голова облдержадміністрації Борис Петров підкреслив важливість працювати не тільки з уже існуючим промисловим комплексом, а й пошукати нові напрями співробітництва. Зокрема, дуже привабливими для інвесторів, на його думку, є сфери логістики, туризму та альтернативної енергетики.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Зростає загроза сказу

Тривога навколо випадків захворювання великої рогатої худоби з домашніх господарств села Грушка Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині дещо влеглася. Загибель двох корів могла статися через контакт зі слиною скаженої лисиці, припускають фахівці. Тому трупи корів спалили. Поки очікують результати експертизи з обласної ветлабораторії, усім домашнім тваринам зробили щеплення проти сказу, як і людям, котрі вживали молоко саме від цих корів.

В окрузі справді наразі розвелося багато лисів. Популяція так швидко зростає, коментують у районній ветеринарній лікарні, бо на території Національного природного заповідника заборонено її регулювати, як це робилося раніше силами місцевих мисливських товариств. Окрім того, з державного бюджету зовсім не виділяються кошти для боротьби із захворюванням на сказ диких тварин. Раніше приманки з вакциною розкидали навіть з літака.

Віра ШПИЛЬОВА.

Мати відрізала голову п'ятимісячному синові

Після цього пішла до батьків та повідомила, що вбила диявола.

Дивацтва, на які чоловік одразу не звернув увагу, про що зараз дуже шкодує, почалися з 23-річною дружиною за декілька днів до трагедії. Вона читала книгу про нумерологію, а потім спалила Біблію. Ввечері перед трагедією розповідала про нечисту силу. Вранці чоловіка розбудили тесть та дружина, одяг якої був весь у крові. Тіло дитини знайшли у дворі. Як з'ясували слідчі Славутського РВ УМВС, жінці наснилося, що чоловік — то ангел, а народжена нею дитина — нечистий. З веління «голосу» вона винесла сина на вулицю і на лавці звичайним кухонним ножем відтяла йому голову.

Ірина КОЗАК.

У Києві розпочався фестиваль «Нове британське кіно» *(Укрінформ)*

Днями 85 років виповнилося Одеському академічному українському музично–драматичному театрові імені Василя Василька. За час свого існування театр здійснив більше 600 постановок, зіграв тисячі вистав, *передає наш власкор В'ячеслав Воронков*

КОНКУРСИ

«Котигорошко» не міг не стати найкращим

Валера Ситніков підкорив нову вершину! Здається, цей одинадцятирічний хлопчина з Кам'янця-Подільського створений для того, щоб перемагати.

Ще дошкільням він перепливав Дністер. А потім подався на сцену. Цього разу лаври зірвав у Львові, де наприкінці жовтня відбувся світовий конкурс «Міні-міс і міні-містер світу-2010». Посланці десяти країн світу — 28 дівчаток і хлопчиків змагалися за корону. Були юні «містери» та «міс» з Англії, Швейцарії, Болгарії, Польщі, Молдови, Ємену. На карнавалі національних костюмів Валера вирізнявся з-поміж усіх. А для конкурсу талантів він обрав образ улюбленого українського казкового героя — Котигорошка. З'ясувалося, маленький лицар уміє підкоряти й серця дорослих, навіть якщо вони — члени суворого журі. Всі учасники отримали призи. А юного кам'янчанина удостоєно двох нагород — «Міні-містер світу-2010» та «Принц змагань-2010».

Хто допомагає йому готуватися до шоу? Передовсім мама Лариса. Вона сама й супроводжує сина в поїздках. Образ Котигорошка обрано дуже вдало. Коли хлопець танцював гопак, то це була справжня вистава, яка захопила всіх.

— Син лише два роки танцює, але у нього все гарно виходить. Це тому, що йому подобається це заняття. У Валерки — багатогранний талант: він чудово декламує вірші та байки, навіть перемагав у всеукраїнських конкурсах. У нього є ще одна схильність — пародиста. На конкурсі у Львові він зображав... Людмилу Гурченко. І хоч зарубіжні члени журі навряд чи знають, хто вона, однак високо оцінили і костюм, і майстерність хлопця. І цього разу Валерка переміг. Утім, він сам каже, що був переконаний у власній перемозі.

Ситнікови — люди незаможні. Пані Ларисі колись і не мріялося про участь сина в таких шоу: надто дороге захоплення. Але хлопця вже добре знають у місті, шанують його талант, тож зазвичай знаходяться спонсори. І вони не пошкодують про витрачені кошти. Та вони не тільки підтримують дитину із малозабезпеченої родини, а ще й допомагають юному артисту, котрий, можливо, принесе славу Україні.

Тим часом Валера Ситніков уже отримав запрошення до Канади та Швейцарії. Сам він охоче ділиться враженнями від пережитого та побаченого. У нього тепер багато нових друзів. І серед них — улюблена газета «Голос України». І неспроста: саме «Голос» першим запримітив юне обдарування і вже не раз розповідав про його успіхи.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: Валерій Ситніков — «Міні-містер світу-2010».
Фото автора.

У кожного покоління повинен бути свій «Гамлет»

Коли у Львові подивились виставу «Гамлет» у виконанні акторів Луганського обласного академічного українського музично–драматичного театру, то свого щирого подиву не приховували ні спеціалісти, ні глядачі. Невже у східному Луганську так добре можуть відчувати українську мову, так чисто говорити нею і так тонко відтворити стан людської душі? Львів відкрив для себе луганський театр, а той у свою чергу відкрив для себе чудового режисера Львівського академічного театру ім. Леся Курбаса Олексія Кравчука.

Фото автора.

Режисер Олексій Кравчук.

Такий неоднозначний Шекспір

Поставити «Гамлета» луганчанам запропонував Кравчук. Цього талановитого режисера і актора, директора популярного у Львові театру вдруге запросили попрацювати з луганськими акторами, і він погодився з радістю. Приїхав не з порожніми руками і запропонував «замахнутись на самого Вільяма Шекспіра». Взагалі-то в репертуарі Луганського музично-драматичного твори англійського драматурга ставились, і неодноразово, але це були мюзикли, як, зокрема, «Ромео і Джульєтта». А ось такий неоднозначний Шекспір, запропонований Олексієм, на луганській сцені ставився вперше.

Як відомо, існує дванадцять україномовних перекладів відомого твору англійця, але Кравчук вибрав варіант Юрія Андруховича, який років десять потому письменник написав для Київського молодіжного театру. Отже, луганчани були другими, хто показав «Гамлета» в перекладі автора, який постарався осучаснити твір. Щоб він був не просто зрозумілим сьогоднішньому глядачеві, а відображав його стан душі і вчинки. Забігаючи наперед, скажемо, що Юрій Андрухович задоволений тим, як луганські актори і, насамперед, режисер скористались його перекладом. По-перше, зберегли текст, а по-друге, уникнули заполітизованості, чим погрішили київські актори. Взагалі Андрухович вважає, що у кожного покоління повинен бути свій переклад великих драматургів, і цю думку життя вже підтвердило. У будь-якому разі вистава «Гамлет» у перекладі відомого сучасного письменника і у постановці не менш талановитого режисера мав величезний успіх. Аншлаг тривав усі три дні прем'єри в луганському театрі. Олексій Кравчук поїхав додому з радістю у серці за такий успіх і з великими сподіваннями попрацювати в Луганську ще і цього разу поставити «Фауста» Гете.

«У луганських акторів є стрижень»

У своєму «Гамлеті» Олексій застерігає людей: правда без любові вбиває. Заперечувати тут марно. Справді, як часто, виправдовуючи свої вчинки, гріхи, ми починаємо говорити правду, яка, крім великого горя, рідним, близьким, знайомим і просто чужим людям нічого не приносить. Гамлет помирає, але за трактуванням Кравчука все ж повертається до життя через молитви і любов. З точки зору режисера, Гамлет і Лаерт — це одна й та сама людина. На початку вистави ці два персонажі не мають проблем, це щирі і щедрі люди. Бій між ними в у фіналі можна трактувати, як бій із самим собою. Вони приходять до примирення, але не з допомогою зброї, а через молитви. Це є найважливіший момент вистави, і він найсильніший, найвражаючіший. Тут із новою силою розкрився акторський талант молодого актора Максима Рижевола, який зіграв Гамлета.

До речі, Олексій висловлює щире захоплення грою луганських акторів. Говорить, що всіх, хто задіяний у виставі, з ким довелося працювати, запросив би до свого львівського театру. Як пояснює Олексій:

— У них є така добра якість — тримати позицію в житті. Часто буває, що виходить актор на сцену і грає начебто талановито, а в житті, за межами театру виявляється, що в нього немає стрижня, основи. Сьогодні він такий, завтра — інший. У луганських акторів такий стрижень є, і це, як на мене, дуже важливо, бо на цьому стрижні вони володіють професією. Великих грошей не заробляють, великої слави не мають, бо акторство для них — це прояв себе у світі, механізм пізнання життя. Тому мені дуже хотілося б з цією молодою командою поставити «Фауста». Ця історія веде до того, що людина може зайти у світ божий через світ гріхопадіння. Фаусту потрібна була молодість для того, щоб упасти і після цього піднятись. Луганські актори зуміють це відтворити, бо вони розуміють стан людини і можуть реально його передати. Взагалі мені подобається енергетика Луганщини. Я її відчуваю. Тут, у колишніх степах, закладений великий потенціал. І глядач тут інший, не такий, як у Львові. У нас все-таки люди більш заполітизовані, для них важлива ідеологія, а тут більше сприймаються ігрові позиції. Тому зв'язок між глядачем і актором іншого гатунку.

Вистава вийшла, і її мають грати. Але це вже без Кравчука. Після прем'єри він повернувся до Львова, свого театру з надією відвідати Луганськ іще. І справа тут, певно, не в енергетиці.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

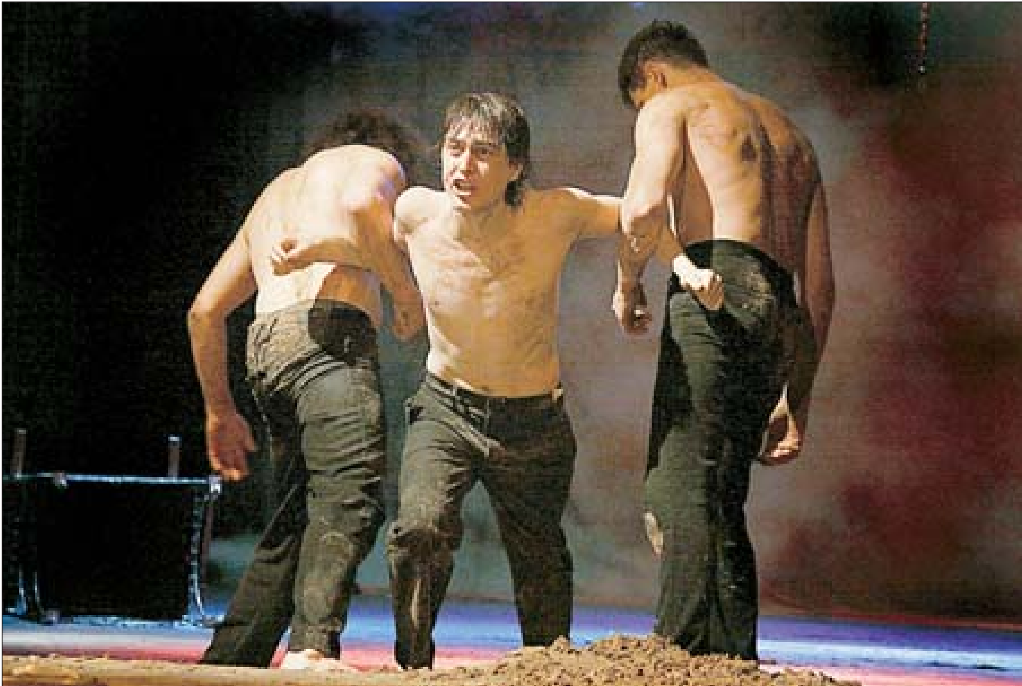

Фото прес-служби театру.

Фрагмент із вистави «Гамлет».

Ліна Костенко: хист, виправданий долею

Нещодавно Будинок актора в Києві став свідком значної події. У затишній будівлі зібралися небайдужі шанувальники творчості Жінки-Епохи, Жінки-Легенди Ліни Костенко. Концерт «У вічі дивиться вікам» відбувся в рамках авторської програми підтримки творчої молоді України «Мистецтво без кордонів», яку втілила в життя Катерина Калініченко — художній керівник Донецького будинку працівників культури. «Особисто я не уявляю, як можна жити без віршів Ліни Василівни, — зізналася Катерина. — Щоразу знаходжу щось нове в її поезії, в тих рядках, які вже безліч разів читала... Певно, Ліна Костенко — це людина не з нашого часу, можливо, з XXII століття, бо ми ще не доросли до неї».

Усіх бажаючих доторкнутися до вічності Поезії, відчути силу Слова й пірнути у вир мистецьких чар цього вечора запрошували актори з різних куточків України, об'єднаних творчістю Ліни Костенко. У цю мить мистецтво справді постало без жодних кордонів і обмежень. У вечорі взяли участь Світлана Ольховиченко — заслужена артистка України (Донецьк), Юрій Чеков, Юлія Коржук — актори Національного академічного драматичного театру імені М. Заньковецької (Львів), Маргарита Калганова — актриса Луганського академічного музично-драматичного театру (Луганськ), Олена Марченко — солістка Донецької філармонії (Донецьк), Надія Базарова, Юлія Марушевська — актори Київського театру поезії «Мушля» (Київ), Лідія Сахарова — лауреат міжнародних конкурсів (Київ), Ліля Кокільник та Неля Франчук — лауреати Всеукраїнського конкурсу (Дрогобич), Марія Кушмет — аспірантка Донецького національного університету, лауреат всеукраїнських конкурсів виразного читання (Донецьк).

Двогодинна програма промайнула на одному подиху. Зі сцени окремими долями жила поезія Ліни Василівни — сльози, усмішки, радість, сподівання. Від історичної Марусі Чурай до закоханої, полоненої почуттями сучасної жінки, від героїчних подвигів минулого до пульсуючих на часі невирішених питань нашого сьогодення...

Найкращим подарунком для учасників було слово Ліни Василівни. Те, що вона особисто завітала, багато про що говорило. Її поява на концерті засвідчила справжню поетичну душу людини, яка варта таких слави та величі! Не втомило Ліну Василівну життя, не зачерствіла від отих важких негараздів минулого душа поетки, бо завжди мала «в серці те, що не вмирає»: щирість, доброту, справедливість. Для нас, молоді, вона — ідеал борця за кращу долю свого народу, це справжня Людина, послухати яку — вже свято! Хотілося, щоб і надалі частіше знаходилися небайдужі організатори, які своїм натхненням не давали б оточенню плисти за течією буденщини.

Марія НЕБАЙДУЖА,
член Національної спілки журналістів України.

На знімку: Ліна Костенко з учасниками концерту.
Фото надано Донецьким будинком працівників культури.

Луганчани були другими, хто показав «Гамлета» в перекладі автора, який постарався осучаснити твір

Майстер, який доторкнувся до душі Рафаеля

ОСОБИСТОСТІ

У жовтні 1810 року в селі Новомалин Острозького району народилася людина, якій, за висловами сучасників, належало стати європейським патріархом скульптури на біблійну тематику...

На жаль, за плином часу вікова слава одного з найвидатніших скульпторів XIX століття Томаша-Оскара Сосновського, про якого йдеться, неабияк зміліла, а в радянські часи взагалі замулилася. Однак наразі випала нагода — 200 років від дня народження майстра — відновити пам'ять про нього.

...Йшов 1870 рік. Члени Академії імені святого Луки в Римі збираються на екстрене засідання, пов'язане з виявленням у Пантеоні поховання геніального Рафаеля, котрий відійшов у вічність 350 років тому. Всі шоковані: всупереч законам тлінності останки автора «Сікстинської Мадонни» та будівничого собору святого Петра у Римі добре збереглися! Тож постало питання: кому доручити зробити гіпсовий відбиток черепа художника? Називаються імена сотень непересічних майстрів, поки вибір не зупиняється на Сосновському. Це було одне з найбільших визнань скульптора...

Проте шлях до вершин для нього був нелегким і тернистим, але водночас — цілеспрямованим: Томаш, як намірився ще в дитинстві стати скульптором, так і не відступив від мрії. Сосновський навчався у Варшавській академії мистецтв. Тут він продовжив трудову та наукову діяльність як професор скульптури, став інспектором художніх установ Італії, головним директором музеїв і галерей Рима, обирався академіком 24 художніх академій світу, а впродовж останніх шести років свого життя обіймав одну з найвищих посад в академії — регента.

Попри ці регалії, Томаш-Оскар Сосновський не стомлювався творити. З-під його рук виходять різноманітні композиції на релігійні та міфологічні теми, пам'ятники, скульптурні портрети, які є окрасою храмів і музеїв Кракова, Варшави, Рима, Палестини. Виконані вони в характерному для середини XIX століття стилі класицизму.

Неперевершений ідеал досконалості Сосновський знайшов у образах Ісуса Христа, Мадонни, християнських святих. Вони стали для нього втіленням найсвітліших і найчистіших прагнень людства. У 1850—1860 роках скульптор виконує свої найкращі роботи: три рельєфи Божої Матері з дитиною, скульптури «Мадонна з немовлям», «Материнство Марії», «Мадонна непорочного зачаття», «ЕССЕ HOMO», «Христос на смертному одрі», «Пієта». Жоден скульптор-класицист XIX століття не створив так багато бездоганно досконалих художніх робіт, пов'язаних з образами Богоматері та Христа, як Сосновський. Саме вони є найбільшим внеском митця в скарбницю світового мистецтва.

Будучи багатим духовно, відомий скульптор однак не дозволяв собі розкошів у житті. Його доходи здебільшого спрямовувалися на закупівлю матеріалу для скульптур (дорогоцінного білого мармуру), пожертви бідним, допомогу молодим талановитим митцям. Частково стиль життя і покликання душі Сосновського відобразив французький дослідник Луї Веуіллот, котрий писав: «Скульптор-поляк володіє на Україні палацом, повним королівських коштовностей, а також має понад чотири тисячі підданих. Усе це залишив, щоб створювати скульптури в Римі, а ця праця спонукає його забути клопоти про себе та славу. Він насправді міг здобути славу у Франції, користуючись прибутками, які приносили його чотири тисячі підданих. Натомість він влаштував свою майстерню, схожу на сарай. Не випускаючи долота з рук і не перестаючи працювати, підкріплювався шматком хліба, або іноді якоюсь їжею, принесеною із загальної кухні. Ховався, якщо хтось приходив оглядати його роботи. Бачив його один раз. Добре обличчя, лагідне і чисте, але очі мають у собі життя незвичайне».

Інша характерна життєва риса Сосновського: будучи за тисячі кілометрів від родового гнізда, він ніколи не поривав зв'язку з ним. Зокрема, пам'яткою про талановитого майстра стала церква у Новомалині, зведена 1861 року на його кошти. А також капличка, перебудована за ескізами майстра і прикрашена його мармуровими скульптурними композиціями. Найвідоміша з цих робіт — «Мадонна з немовлям» нині зберігається в Острозькому краєзнавчому музеї.

Великий скульптор відійшов у вічність на 77-му році життя. Похований на цвинтарі Верано в Римі. На його могилі встановлено барельєф з ангелом, який лівою рукою вказує на небо, а в правиці тримає сувій пергаменту. Цікавим і визначальним для творчої спадщини Томаша-Оскара Сосновського є також некролог, який розмістили в багатьох європейських газетах. Закінчувався він так: «Томаш-Оскар Сосновський був у думках і серцях усіх, тому що людину такого характеру і величності духу треба чекати довгі роки».

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів
Рівненської області.

На знімках: таким залишився світлий образ Томаша-Оскара Сосновського; скульптурне творіння Сосновського, яке дійшло до наших днів.

Фото з архіву та Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ВИСТАВКИ

До Севастополя приїхало «Лялькове щастя»

Близько 400 експонатів представлені на виставці «Лялькове щастя», яку було відкрито у Севастополі в Будинку Москви. 40 авторів з різних міст України й Росії привезли на суд севастопольців свої роботи. Серед них і досвідчені лялькарі, і художники, і новачки. Тамара Черниш бере участь у виставці ляльок уперше. Тамара Михайлівна, українознавець дитячого садка № 130, особливу увагу відвідувачів звернула на ляльку-мотанку, національну українську ляльку-берегиню, що зробила крок у сучасність із трипільської культури. «Таку ляльку-оберіг треба зробити за один раз, скільки б часу це не зайняло: 7 чи 12 годин. І, дотримуючись традиції, обов'язково зашити під головний убір зернятко», — говорить Тамара Михайлівна.

Чималий успіх припав і на долю Олени Смолій, яка стала справжнім відкриттям виставки. Кожна лялька Олени — це людина в мініатюрі, певний персонаж. Відвідувачі із захопленням розглядали ляльку, що зображує голову Севастопольської державної адміністрації Валерія Саратова. Олена добилась приголомшливої портретної схожості.

Дивно, але на відкритті виставки дорослих було набагато більше, ніж дітей — адже в кожному з нас живе дитина.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

На знімку: Тамара Черниш розповідає про ляльку-мотанку.

Фото автора.

Філософія сучасного мистецтва Оксани Мась

Описати світ, зрозумівши всю його справжню сутність, складність та багатогранність, можна, лише перебуваючи всередині цього світу, пропустивши його через себе, розклавши на складові та зібравши заново, стократно переживши акт творіння. По суті, будь-який художник може намалювати все, що завгодно. Але справжніми митцями стають тільки ті, хто правильно розставляє пріоритети та розуміє, що саме потрібно малювати тут і зараз, що спроможне сколихнути людей та подарувати їм не лише естетичну насолоду, а й натхнення на власні звершення. Це не просто мистецтво, це — своєрідна філософія мистецтва, спосіб розуміння життя. До таких митців належить Оксана Мась.

Оксана — одна з небагатьох українських художників, картини якої представлені в найвідоміших галереях світу, вона — постійна учасниця світових арт-фестивалів. Її персональні виставки проходили в Україні (Києві та Одесі), Чехії, Іспанії, Нідерландах, Франції, Греції, США, Італії, Бельгії та Росії (зокрема, з 2003 року вона активно співробітничає з провідною московською галереєю «Айдан»).

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

При цьому Оксана Мась не зупиняється на досягнутому та, крім живопису, активно займається графікою, декоративно-ужитковим мистецтвом, створює різноманітні інтер'єри, проектує будинки та квартири і навіть має певні здобутки в рекламно-видавничій справі. Намагається завжди залишатися собою, пам'ятати про своє призначення, незважаючи на успіх, славу, численні інтерв'ю та запрошення на різноманітні світські раути.

Однак сьогодні ми хочемо поговорити не стільки про роботи Оксани Мась, які, безумовно, заслуговують на окреме фундаментальне дослідження, скільки про філософське наповнення всієї її творчості, про те, чого так не вистачає сучасній українській культурі (симптоматично, що свого часу художниця закінчила філософський факультет Одеського державного університету імені І. І. Мечникова, і це наклало свій відбиток на всю її подальшу творчість).

Вважається, що художнику корисно бути егоїстом. Це дозволяє максимально зосередитися та розкрити свій талант у повній мірі. Проте видатним стає лише той художник, який уміє віддавати свій талант людям, своїй країні. Такий митець уже не так «отримує» — від своїх учителів, шанувальників тощо, як «віддає» частину своєї «Божої іскри», допомагаючи співгромадянам та країні загалом знайти себе, зрозуміти та побачити світ у всіх його проявах і барвах. Найвідоміша в Україні робота Оксани Мась — панно Діви Марії в національному заповіднику «Софія Київська» — є яскравим прикладом філософії сучасного мистецтва, яке одночасно космополітичне та глибоко особистісне.

Панно зібрано з 15 тисяч писанок, кожна з яких розписана вручну абсолютно індивідуальним оригінальним малюнком професійними майстрами, музикантами, художниками та дітьми зі всієї України. Цей символічний крок, ініційований однією людиною, де-факто набагато ефективніше об'єднує всю Україну, ніж усі попередні потуги вітчизняних політиків із різних політичних сил.

Мозаїчне панно створено за мотивами оригінальної старовинної української ікони періоду бароко. Сотні писанок складають очі образу Діви Марії, погляд яких спрямований у вічність. Саме в цьому погляді, а також матеріалі, з якого зроблено панно, і криється основа філософії мистецтва Оксани Мась. Погляд Діви Марії теплий, всерозуміючий та одночасно утримуючий у собі чоловічий та жіночий початок, що так характерно для сучасного шаленого світу, де ролі жінки та чоловіка поступово нівелюються, інтегруються та взаємодоповнюють одна одну. При цьому цей погляд зрозумілий усім — християнам, мусульманам, буддистам або атеїстам, молодим та людям похилого віку, українцям, росіянам, англійцям, французам тощо. Образ Діви Марії об'єднує архаїчну, прадавню Україну та Україну модерну, демонструє, що саме зв'язок епох є запорукою подальшого розвитку, в якому зливаються технологічність та ліричність, реалістичність і своєрідна магія цивілізації. Це своєрідна «мова мистецтва», яка не визнає кордонів. Для України, котра гостро відчуває брак національної ідентичності, подібні твори дозволяють побачити своє місце в світі, зрозуміти та прийняти своє призначення бути мостом між Сходом та Заходом, країною, відкритою для різних культур та поглядів.

Іван ВОРОНОВ.

Мозаїчне панно створено за мотивами оригінальної старовинної української ікони періоду бароко

ЄБРР виділить Укравтодору в 2010 році 250 мільйонів євро для ремонту під'їзних доріг до Києва *(РБК–Україна)*

Найважливішим напрямом діяльності Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту є «створення доступної спортивної інфраструктури як бази для залучення населення до активного способу життя, спорту». Про це під час спільної колегії міністерства та Донецької ОДА сказав міністр Равіль САФІУЛЛІН *(Укрінформ)*

Зцілюймося! Бо ми це вміємо...

СХІД—ЗАХІД — РАЗОМ

У Харкові відбулася Міжнародна наукова конференція «Лікувальні та оздоровчі аспекти натуральної медицини XXI століття».

Харків'янин Ігор Павлусенко, сімейний лікар, і львів'янин Мирослав Романець, валеопсихолог, під час зустрічі порозумілися з півслова й домовилися про співпрацю. Для обидвох пріоритетом є безмедикаментозне зцілення людини, тобто турбота про її цілісність — у всіх аспектах розвитку. Це і є суттю натуральної медицини. Обидвох досягнута вчора сходина сьогодні вже не задовольняє, вони продовжують учитися й навчають інших мистецтва бути здоровим.

Ігор Павлусенко здобув фах педіатра в Донецькому медінституті. Кар'єру розпочинав дільничним лікарем у сільській лікарні. Там, за його словами, зрозумів, що... нічого не тямить у медицині. Поїхав у Донецьк. Набрав у бібліотеці півмашини книжок і розпочав самоосвіту. Згодом молодий лікар переконався, що призначуване ним інтенсивне лікування не давало бажаного результату. Тоді почав вивчати книжки і записи, що дісталися йому від діда-травника. Той усе життя прожив у селі на Житомирщині, мав три класи церковнопарафіяльної школи, але був людиною високоосвіченою. Саме його рецепти допомогли свого часу одужати й Ігореві, котрий з дитинства був досить хворобливий.

— Пригадую, коли мені виповнилося 14 років, батько взяв дідові записи і почав готувати різні відвари трав. Після того я назавжди забув, що таке гастрити, застуди. Згадав дідову науку в сільській лікарні й почав застосовувати фітотерапію. Водночас вивчав гомеопатію, мануальну терапію, метод дихання Бутейка. Коли почув про метод Фоля, зацікавився, як за біологічно активними точками визначати стан організму. А дідову практику вдосконалив. Переконався, що подрібнені до мікронного рівня фітозбори діють значно ефективніше. Якось під час епідемії грипу приїхав у дитсадок, щоб висварити завідувачку, яка не виконала розпорядження про карантин і четверо дітей продовжували відвідувати установу. Яким же було моє здивування, коли побачив там найбільш хворобливих від народження малюків, котрим свого часу я давав мікродози адаптогенних фітозборів, які сприяли зміцненню імунітету. Їхні батьки лежали вдома хворі, а завідувачці нічого іншого не залишалося, окрім як самій сидіти з дітьми в садку...

Саме сільська лікарня стала для нього найкращою професійною школою, котру завжди згадує із вдячністю. Наступним етапом його самоосвіти було опанування комп'ютера і біорезонансної діагностики. Вивчав її, знайомився з різними приладами, побачив і їх мінуси. Зокрема, надто складним було програмне забезпечення. Минуло близько 10 років і... він винайшов свій власний якісно новий прилад для діагностичних потреб. Але й ця сходинка для лікаря була недостатньою. Він створив прилад і для лікувальних цілей. Пацієнти брали його додому і під наглядом лікаря використовували для лікування різних патологічних станів.

— Електромагнітна хвиля не вбиває бактерію чи вірус (що водночас викликає інтоксикацію), а діє більш м'яким способом, — пояснює Ігор Павлусенко. — Їм стає незатишно жити в людському організмі і вони його... добровільно залишають. Водночас корисні бактерії не реагують і побічних дій немає.

Прилади Ігоря Павлусенка сертифіковано і внесено до реєстру медичної техніки. Поєднавши фітотерапію і біорезонансний метод діагностики та лікування, доктор визначає для кожного пацієнта індивідуальні композиції фітозборів у контексті причинно-наслідкових зв'язків. А вони в кожного пацієнта — свої, дарма що хвороби називаються однаково. Нерідко дорослі захворювання є віддаленим наслідком дитячих. Нині Ігор Павлусенко — сімейний лікар. Його пацієнти — це велика родина мешканців Харкова й інших міст. Він — науковий працівник лабораторії сімейної медицини Харківської медичної академії післядипломної освіти, член-кореспондент Української екологічної академії наук. У квітні цього року Європейське наукове товариство нагородило його за розробки у біорезонансній медицині й фітотерапії медаллю імені Роберта Коха. Тепер він ініціює створення Українського наукового товариства біорезонансної медицини. Здавалося б, ось вона, вершина досягнень і визнання, але...

— Як багато ми ще не знаємо, — визнає Ігор Павлусенко. — Побачив, що дуже важливою є психологічна налаштованість. Людина часто «матеріалізує» ті чи інші патологічні стани. Один мій пацієнт переконав себе, що у нього — ревматоїдний артрит. Обстеження показали, що хвороби немає. Та коли чоловік прийшов до мене через рік, у нього вже були типові ознаки хвороби, він ледве пересувався. Я йому розповів про фітотерапію, про біорезонансну діагностику. Той так зацікавився, що навіть почав шукати різні матеріали в Інтернеті. Так захопився, що... забув про хворобу. Коли згодом я побачив молодого, енергійного чоловіка, замислився: очевидно психологічний чинник відіграє чи не найважливішу роль. Тому працюю над програмою психологічного тестування. Сьогодні на людину звалюється надто багато інформації, яка негативно впливає на імунітет. За цих обставин кожен має усвідомлювати, наскільки важливо бути здоровим. Вважаю, що над програмою здоров'я нації треба працювати разом із громадськими організаціями, створювати більше національних товариств за інтересами. В Україні багато лікарів-ентузіастів, котрим небайдужі долі людей. Це — золотий фонд...

Мирослав Романець, валеопсихолог, науковий співробітник кафедри психології університету «Львівський Ставропігіон», багато років поспіль працює над програмами гармонійного розвитку людини. Те, чого досяг Ігор Павлусенко, він готовий доповнити у царині космобіоритмології. Що це за наука?

— Окрім зрозумілої всім метеорологічної, є космічна погода, яка впливає на соціум і на кожного з нас зокрема, — каже Мирослав Романець. — Ще у тридцяті роки ї почав досліджувати видатний учений Олександр Чижевський. Він перший звернув увагу на те, що епідемії в Європі залежали від графіка сонячної активності. Тобто ми не можемо диктувати бактеріям, мікробам і навіть саранчі, як їм розвиватися. Мікросвіт значно потужніший, він живе в ритмі сонця, а ми — ні. Не знаємо, як себе адаптувати до сонячної активності, магнітних збурень та фаз Місяця. У такі дні багато хто телефонує мені, скаржиться на головний біль.

— Але ж наші мами й бабусі нічого цього не знали і не брали до уваги. Просто керувалися здоровим селянським глуздом, знали народні прикмети...

— Фізіологічні архетипи були значно сильніші. Моя бабця була сильніша, аніж я, хоча займаюся фітнесом, культуризмом, йогою. Пригадую, вона допомагала дідові мурувати комин. Піднімалася на драбину, подавала розчин, цеглу. Потім пішла готувати обід майстрам. Ті приходять, а в колисці — дитина. Звідки? «Та я вродила», — каже бабця. Все відбулося вчасно, нормально. Міцні були мої предки з родини Ковалів. Сучасна ж людина стала більш рафінованою, вразливішою, чутливішою, а тому їй доцільно знати про співвідношення ритмів її життя із космічними. Про «космічний паспорт» новонародженого варто подбати одразу після пологів — занотувати годину і хвилину появи на світ. «Космічний паспорт» не можна змінити, але можна підказати: ось, чоловіче, твої сильні й слабкі якості від народження, працюй, дій свідомо! А батьки, ознайомившись з «космічним паспортом», знатимуть, до прикладу, що на певну категорію дітей авторитарним методом впливати не можна, не варто їх карати. Бо дитина бунтуватиме, почнеться її відрив від сім'ї, руйнування здоров'я. Ось так я і працюю із сім'ями.

Сімейному лікареві Ігорю Павлусенку така програма може стати в пригоді. А Мирослав Романець має намір вивчати харківський досвід. І вони ще не раз зустрінуться, бо для кожного турбота про збереження здоров'я людей — сенс життя.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів—Харків—Львів.

На знімку: сімейний лікар із Харкова Ігор Павлусенко і валеопсихолог зі Львова Мирослав Романець домовилися про співпрацю.

Фото автора.

Універсальних ліків немає. А профілактика — екологічно чисте життя

АЛЕРГІЯ

За результатами досліджень, кожна п'ята людина на планеті хворіє на якийсь тип алергії. Найпоширеніші алергени — запахи домашніх улюбленців, пилок рослин, певні лікарські засоби, харчові продукти і побутова хімія.

Історія хвороби

Побутова хімія стирає все: імунітет також

Микита народився здоровим, міцним малюком. Розвивався нормально, в раціоні дитини було тільки мамине молоко. У дитячій, де стояли його ліжечко й пеленальний столик, — чистота і порядок. Але через кілька місяців із хлопчиком сталося лихо: підвищилася температура, він почав відмовлятися від груді, плакав, а тіло вкрилося дрібними пухирцями.

Алергія. Такий був вердикт педіатра. Але на що? — дивувалася мати. Харчувалася Марина за правилами: нічого жирного, гострого, «червоного» не їла. Квартиру прибирала і провітрювала постійно.

Тіло малюка почервоніло, на місці пухирців, що лопнули, з'явилися маленькі ранки. Дитина страждала від сверблячки. Призначили гістоміни — полегшало. Але ненадовго. Потрібно було встановити причину алергійної реакції. Методом виключення Микиту відгородили від усього, що могло нашкодити його стану. Дитину помістили практично в стерильні умови — одяг, пелюшки і постільну білизну міняли кілька разів на день. Однак, ранки збільшувалися, шкіра тріскалася і кровоточила. Мати була в паніці. Подруга, що відвідала Марину, зауважила, що в ванній, де сушилася дитяча білизна, стоїть їдкий запах порошку. Його засипали у пральну машину, ставили на певний режим, але навіть після повного циклу з поласканням і віджимом, стійкий запах «хімічного яблука» не зникав. На упаковці дитячого порошку, яким користувалася мама Микити, посміхався задоволений життям карапуз. Її виснажений дерматитом син не був на нього схожий...

Марина стала прати вручну, використовуючи дитяче мило. Проби на алергени, які зробили Микиті, виявили, що саме порошок заподіяв хлопчикові стільки страждань. Організм малюка відреагував на аніонні ПАВ (поверхнево-активні речовини), що входять до його складу. Тепер у домі Марини немає синтетичних мийних засобів.

КОМЕНТАР

— Алергени впливають по-різному, — **розповідає про ситуацію лікар-алерголог Катерина СКРИПНА. —** ***Приміром, людина може просто чхати, в неї з'являються ознаки нежитю. Часто алергійні прояви трансформуються в бронхіальну астму, риніти й дерматити. З максимально успішних методів терапії можна виділити вакцинацію, хоча вона не дає 100-відсоткової гарантії в будь-яких варіантах. Сьогодні у світі не придумано жодних підходящих усім ліків, які остаточно позбавили б людей від прояву алергії. Тому краще хворобу попередити, ніж лікувати її.***

Алергійні реакції — це прояви, в основі виникнення яких лежить імунологічний конфлікт. Алергійні захворювання нині дуже поширені, постійно зростає їхня кількість. Це пов'язано із забрудненням навколишнього середовища вихлопними газами, відходами промислових підприємств, появою в побуті безлічі синтетичних матеріалів, барвників та інших речовин, які є алергенами, а отже, й сприяють поширенню алергійних захворювань.

До речі

Навіть всесвітньо відома екологічна організація «Greenpeace» закликає уважно ставитися до побутової хімії й за можливості звести її вживання до мінімуму. Використовувати замість засобів, до складу яких входять отруйні речовини, альтернативні, натуральні. Так, синтетичні мийні засоби можна замінити екологічно чистими.

Є в природі натуральне мило, яке в буквальним значенні росте на деревах. Це мильні горіхи. Виростають вони в Індії, в передгір'ї Гімалаїв. І жодних нітратів і пестицидів! У маленьких жовто-коричневих плодах мильного дерева головне не ядерця, як у волоських або лісових горіхах, а шкарлупа. У вологому середовищі вона виділяє сапоніни (глікозиди), які «миляться» і здатні відмити будь-який бруд. До того ж вони не шкідливі ні людині, ні навколишньому середовищу. Адже самі є її частиною.

Гіпоалергенні мильні горіхи стали порятунком для мільйонів алергіків, які не переносять побутову хімію. Вони давно відомі в європейських країнах, де люди дбайливо ставляться не тільки до свого здоров'я й віддають перевагу всьому натуральному, а й до природи. До речі, їх можна використовувати не тільки для прання, а й для особистої гігієни, для миття посуду, домашнього прибирання, догляду за рослинами, **повідомляє сайт www. soapnuts. com. ua.**

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Над програмою здоров'я нації треба працювати разом із громадськими організаціями

Довга дорога додому

Повернення й облаштування кримських татар

Автономна Республіка Крим — це невід'ємна складова частина України і батьківщина для кримських татар. Держава взяла на себе визнання відповідних юридичних повноважень і відповідальність за відновлення політичних, соціальних і культурних прав кримськотатарського народу, злочинно порушених депортацією радянським режимом в 1944 році. Які права мають кримські татари в Україні і як вони можуть їх реалізувати — про це наша бесіда з депутатом Верховної Ради АРК, головою постійної комісії представницького органу автономії з міжнаціональних відносин і проблем депортованих громадян Ремзі ІЛЬЯСОВИМ **(на знімку)**.

— Ремзі Ільясович, розкажіть, які сьогодні справи з поверненням на свою історичну батьківщину кримськотатарського народу?

— До другої половини 1989 року — початку масового повернення кримськотатарського народу — його чисельність у Криму становила трохи більш як 38 тисяч осіб. За свідченнями міських рад і райдержадміністрацій, сьогодні чисельність кримських татар, що повернулися, становить 264 тисячі осіб, або більш як 80 тисяч родин, які від загальної чисельності населення АРК становлять 13,5 відсотка.

Незважаючи на інтенсивне повернення кримських татар у 90-х роках минулого століття, цей процес останніми роками відчутно сповільнився. Не менш як 120 тисяч ще проживають у тепер уже суверенних державах на території колишнього Радянського Союзу. Еміграційний потенціал як і раніше залишається дуже потужним. Понад 96 відсотків кримських татар, що проживають, наприклад, в Узбекистані, бажають хоч завтра переїхати до Криму. Однак відсутність житла, стурбованість тим, що можуть залишитися незатребуваними і не знайти підходящої роботи, не дати освіти дітям, затримує їхній переїзд.

— Навколо цільової допомоги кримським татарам, що її надає держава, багато різних негативних дискусій і публікацій, у чому найбільше досягли успіхів заангажовані засоби масової інформації та окремі одіозні політики. Вони не обтяжують себе перерахуванням усіх видів і форм наданої допомоги, особливо не розбираючись у принципах і порядку її надання, дорікаючи при цьому кримськотатарському народу в невдячності, протиставляючи тим самим людей за етнічною ознакою.

— Звичайно, кримськотатарський народ знає, що основний тягар стосовно питань облаштування взяла на себе Україна. Проте ситуація очевидна — заходи, які вживає держава, недостатні.

Результати фінансування процесу облаштування кримських татар з 1990 року становлять близько мільярда гривень, що дало змогу забезпечити житлом лише близько 8 тисяч сімей, або 34 000 осіб. Тисячі сім'ям житло було придбано за рахунок фінансової допомоги Туреччини, 20 сім'ям — за сприяння Об'єднаних Арабських Еміратів. Близько 130 тисяч осіб розв'язали проблему власного житла самостійно, за рахунок власних заощаджень — або купивши готове житло, або побудувавши його на земельній ділянці.

Не можна не зауважити, що понад 300 мільйонів гривень із зазначених коштів фактично було використано для вирішення загальнодержавних завдань, безпосередньо не пов'язаних із розселенням і облаштуванням кримських татар. Це зміцнення матеріально-технічної бази підприємств, будівництво корівників, кошар, зрошення земель, закладка нових площ садів, виноградників тощо.

Безперечно, держава надає певну допомогу, однак докори у зв'язку з цим у кримськотатарського народу викликають негативну реакцію. У цьому разі доречно нагадати про збитки кримськотатарського народу внаслідок депортації, що навіть за вибірковими архівними даними становить близько 4,5 мільярда радянських рублів 1961 року. Це «нерухоме майно», що було залишено, й інше, котре було «націоналізовано» державою. Тільки за врахованими видами особистої власності кримськотатарський народ у цінах 1961 року був пограбований радянською владою на 2,5 мільярда рублів, серед майна, котре забрали, — понад 80 тисяч житлових будинків, вартість яких у цінах 1961 року становить 785 мільйонів рублів. Але повний збиток, завданий кримськотатарському народу, ще вимагає уточнення, проте за попередніми підрахунками відповідно до міжнародних вимог становить від 17 до 30 мільярдів американських доларів.

— Кримські татари переважно облаштовуються в місцях компактного проживання. Це справді так?

— На сьогоднішній день в Автономній Республіці Крим сформувалося 294 селища і мікрорайони компактного проживання співвітчизників, забезпеченість електроенергією яких становить 96 відсотків, водогінними мережами — 75 відсотків, рівень газифікації не перевищує 15 відсотків, забезпеченість дорогами із щебеневим покриттям — до 12 відсотків, про каналізацію поки що говорити не випадає. У зв'язку з останньою масовою хвилею ініціативного освоєння земельних масивів необхідно враховувати утворення не менш як 20 нових місць компактного розселення.

Сьогодні на квартирному обліку в очікуванні одержання готового житла, перебуває близько 7,5 тисячі сімей, понад 16 тисяч потребують матеріальної допомоги для завершення будівництва індивідуального житлового будинку. Великі капіталовкладення потрібні для будівництва об'єктів інфраструктури, інженерних комунікацій у місцях проживання кримських татар. За прогнозами, більш як 30 тисяч сімей ще мають повернутися й облаштуватися на своїй батьківщині.

Кримськотатарський народ, який з розумінням ставиться до економічної ситуації в Україні, каже про необхідність виконання взятих на себе державою зобов'язань. Фінансування програм облаштування не повинно здійснюватися за залишковим принципом. І як підтвердження цього, тільки за 2006—2009 роки недофінансування державних програм облаштування становило близько 260 мільйонів гривень.

— Земля для кримських татар — більше, ніж просто ділянка території. Як, на вашу думку, розв'язують цю проблему на півострові?

— Мабуть, найгостріша із соціальних проблем на сучасному етапі для кримських татар — це справедливість у питаннях забезпечення землею.

Дискримінаційна політика в питаннях наділення землі, що виявлялася в забороні на поселення кримських татар у місцях колишнього проживання, призвела до того, що лише 5 відсоткам удалося оселитися на Південному березі Криму, тоді як до 1944 року на південнобережжі проживав кожний четвертий кримський татарин. У Ялті частка кримських татар від загального числа населення становила 50 відсотків, Судаку — 71, Алушті — 63 відсотки.

Так звана «аграрна реформа» (роздержавлення земель сільгосппризначення. — **Авт.**) в Україні, що передбачала передачу безкоштовно в приватну власність земельних і майнових паїв тільки працівникам діючих колективних сільськогосподарських підприємств, стала черговим етапом дискримінаційної політики стосовно кримських татар, більшість яких через відомі обставини не могли бути членами колективних сільськогосподарських підприємств. Ось підсумки такої реформи: понад 80 відсотків кримських татар, що проживають у сільській місцевості віком 18 років і більше були позбавлені права на отримання безкоштовно у власність земельного паю (середній земельний пай у Криму становить 5,1 гектара. — **Авт.**).

Усі подальші спроби і пропозиції, спрямовані на пошук компромісу, що враховує й інтереси післявоєнного переселенського населення, й кримськотатарського народу, фактично були саботовані і не дали відчутних результатів. Сьогодні диспропорція в забезпеченості кримських татар землями сільськогосподарського призначення, навіть з урахуванням земель особистих селянських господарств, значна, якість земель також бажає бути кращою: як правило, вони гірші, найвіддаленіші від місця проживання й незручні в обробці.

Життя довело, що основним механізмом забезпечення кримських татар власним житлом є будівництво індивідуального житлового будинку, цей шлях найбільш бажаний, і тому наявність земельної ділянки є життєвою необхідністю.

— Як повинна діяти українська і кримська влада, щоб була відновлена історична справедливість стосовно кримськотатарського народу?

— Нині від влади стосовно кримських татар потрібні реальні дії, практичні заходи, зокрема такі, що визначаються на перспективу. І в цьому насамперед вирішальна роль повинна належати центральним органам державної влади України.

Для кримськотатарського народу проблема зайнятості — одна із найсерйозніших. Зокрема, кримські татари з усіляких суб'єктивних та об'єктивних причин не звертаються до служби зайнятості.

В Автономній Республіці Крим чисельність кримських татар працездатного віку — в межах 145 тисяч осіб. Переважно кримські татари зайняті в таких галузях, як сільське господарство, будівництво, промисловість, невиробнича сфера (сфера послуг. — **Авт.**), малий і середній бізнес, приватне підприємництво та дрібнороздрібна торгівля. Основним доходом непрацюючої частини кримськотатарського народу є дохід від присадибної ділянки, орендованого земельного наділу й човникового бізнесу. Часті випадки, коли родини живуть на одну пенсію, допомогу з безробіття та дитячі допомоги, пенсії з інвалідності.

Кримські татари продовжують розв'язувати проблеми працевлаштування і створення додаткових робочих місць самостійно, практично завдяки лише своїй працьовитості, активності й наполегливості.

— Найбільшою проблемою, що гальмує вирішення і земельних, і мовно-освітніх, і культурно-релігійних та інших питань, є невирішеність політико-правових питань кримськотатарського народу. Чи згодні ви з мною?

— Держава так і не зрозуміла досі, що кримськотатарське питання для неї є одним із ключових у ситуації, що склалася. Від держави потрібно грунтовне осмислення проблеми, пошуку і прийняття рішень у найближчому майбутньому, необхідно виключити різні спекулятивні ігри на амбіціях окремих представників наших співвітчизників.

Відсутність законодавчої бази, що відновлює права й визначає статус кримськотатарського народу, інших нормативно-правових актів, що регулюють процеси повернення й облаштування, нехтування вимогами міжнародних договорів, не приведення національного законодавства у відповідність до підписаних міжнародних договорів, і в першу чергу Бішкекської угоди, нічим іншим, як саботажем, назвати не можна. Спроби перевести проблему державного значення, а я б сказав і міжнародного значення, у проблему регіонального характеру — злочинні, неприйнятні й цинічні.

Статус кожного народу визначено історією: національна батьківщина, її територія є його колискою. Кожен народ самобутній і має на планеті свою одвічну національну колиску. Це і є їхній статус, і в цьому всі народи рівні.

— Дякую вам, Ремзі Ільясовичу, за відверту розмову. Успіхів вам і добра в нашій нелегкій праці.

Бесіду вів
Георгій ВЕРВЕС.
Фото автора.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Ремзі Ільясов народився 12 квітня 1958 року у Фергані Узбецької РСР. В 1983 році закінчив Томський інженерно-будівельний інститут. Трудову діяльність почав у 1975 році. Заслужений економіст України.

З 1995-го по 2001 рік — начальник управління з облаштування кримських татар Республіканського комітету Автономної Республіки Крим у справах національностей і депортованих громадян. З 2001-го по 2006 рік — помічник-консультант народного депутата України на громадських засадах. З 2006-го — депутат Верховної Ради Криму, голова Постійної комісії Верховної Ради Автономної Республіки Крим з міжнаціональних відносин і проблем депортованих громадян, голова депутатської фракції Верховної Ради автономії «Курултай-Рух».

Делегат скликань Національного з'їзду кримських татар (Курултаю кримськотатарського народу. — Авт.) 1991—1996 і 2001—2007 років, з 2007 року й понині. Тричі обирався до складу Меджлісу кримськотатарського народу. З 2001 року — заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу.

Одружений, виховує двох синів.

Кому це пам'ятник?

ОСТРІВЦІ ЗАБУТОЇ ІСТОРІЇ

У центрі Кинашівки на узвишші, обкладеному плитами, стоїть пам'ятний кам'яний знак з невеличкою банею, на якій видніється хрест.

— Кому це пам'ятник? — запитав я у місцевих селян. Виявляється, для багатьох з них він теж є загадкою.

Кинашівці знизували плечима, кажучи, що колись на тому місці стояла церква.

Нарешті цікавість мене привела до садиби старожила Валентина Карповича Підсосонного, якого підказали люди. Він знав дещо більше від кинашівців:

— У центрі нашого села стояла дерев'яна церква. От коли наш пан Кочубей дізнався, що поблизу неї будуть будувати залізницю, то дуже занервував. Не хотів, щоб вона проходила селом. Що він зробив? На місці, де мала проходити залізниця, він поставив нову церкву. А стару розібрав і перевіз в Ічню. На місці ж старої церкви і кладовища поставили пам'ятний знак. А Михайлівську церкву, яка стояла на місці, де нині дитсадок, знищили за радянських часів.

У цій місцевій легенді, можливо, і є доля правди. У 1874 році було збудовано Лібаво-Роменську залізницю. Вона пролягла за 10 кілометрів від села. А ще раніше, у 1868 р., за 20 кілометрів пролягла Курсько-Київська залізниця. Можливо, пан Кочубей справді вплинув на проектантів залізниці, і вона була прокладена віддалік від Кинашівки. Оскільки Михайлівську церкву збудували навпроти садиби Кочубеїв, то, певно, пан не хотів, щоб поряд із нею ходили шумливі паровози.

Зацікавила і постать володарів села. Чи не нащадки це генерального судді Василя Кочубея?

Генеалогічні дослідження відомого історика Вадима Модзалевського підтвердили це припущення. У генеральному судді був син Василь, який очолював полтавський полк у 1727—1743 роках. Полтавський полковник мав теж сина Василя (помер у 1800 році). Останній згадується вже як власник Кинашівки. Далі наступний нащадок — Аркадій Васильович Кочубей (народився 1790 р. у Новгороді-Сіверському, а помер 1878 р. у Петербурзі). Його син, Микола Аркадійович Кочубей (1827—1865 рр.), був секретарем при посольстві у Константинополі, обіймав високі посади. Саме у його родині народився 1863 року у Вороньках і Михайло Миколайович Кочубей. Його мати'ю була дочка відомого декабриста Сергія Волконського Олена. Кинашівка ж відійшла йому у спадок від бездітного двоюрідного діда Олександра Васильовича Кочубея (1788—1866 рр.).

У зв'язку із цим виникає запитання: який же Кочубей «дав відбій залізниці»? Обер-прокурор, дійсний таємний радник О. Кочубей помер задовго до її будівництва. Зовсім молодим, у 38 років, відійшов у вічність батько Михайла Михайловича — Микола Аркадійович Кочубей. Тоді залізницю теж не будували. У 1874 році Михайлу Кочубею було лише 11 років. Отже виходить, що він навряд чи міг прийняти таке відповідальне рішення. Таким чином у легенді про залізницю та церкву є якась суперечність. Можливо, за малоліття Михайла кинашівськими маєтностями управляв якийсь із Кочубеїв-опікунів сироти. Лише так можна узгодити історичну невідповідність.

А втім певну розгадку ми відшукали в 6 томі «Історико-статистичного опису Чернігівської єпархії» (1874 р.) церковного історика Філарета Гумілевського. За його відомостями, дерев'яна церква, «оточена галереєю», існувала з 1617 р. Кам'яний храм «побудований в 1850 р. стараннями Олександра Васильовича Кочубея». «Храм п'ятикупольний, візантійської культури, — далі зазначає історик, — з легкими арками. Іконостас визолочений у вигляді решітки, підбитою пунцовою шовковою тканиною. Образи мальовані академіком Осиповим на золотому фоні». Отож виходить, що дерев'яну церкву розібрали десь у 1848—1850 роках. Але пам'ятний знак на її місці встановив, швидше за все, спадкоємець дійсного таємного радника Олександра Васильовича — Михайло Кочубей. Адже, якби пам'ятник було збудовано до 1874 року, про це б написав Ф. Гумілевський, який ретельно фіксував усе, що пов'язано з церковними старожитностями.

Хто ж був останнім з кинашівських Кочубеїв?

Михайло отримав добру освіту, непогано знався на живописі, писав драматичні твори. На Чернігівщині він уславився як діяч місцевого дворянства, меценат. Після смерті Пантелеймона Куліша М. Кочубей зайнявся створенням музею відомого письменника та етнографа.

Краєзнавець з Борзни Михайло Москаленко знайшов у чернігівських архівах листи, які красномовно свідчать про неординарну особистість, котра проживала у двоповерховому маєтку в Кинашівці. «Що то за чоловік Кочубей..., — писала про нього дружина П. Куліша Ганна Барвінок, — то се клад для України. Я ж його знаю з рік або півтора. І добре узнавши його.., сказала, що не буде він оцінений людьми.., бо він дуже добрий, гуманний, чуйний, прихильний до ближнього». У своїх листах до нього письменниця дякувала йому за турботу.

Приятелював М. Кочубей і з відомим українським фізиком Іваном Пулюєм, був хрещеним батьком його дитини.

Власник кинашівського маєтку фінансував місцеву школу, утримував дитсадок. Селяни його дуже поважали і любили. Але у 1905 р. на Михайла Миколайовича було здійснено замах — хтось вистрілив по ньому з рушниці. Це дуже вразило благодійника. І він через деякий час покинув Україну та оселився у Франції, де помер у 1935 році. За складеними родоводами Кочубеїв дізнаємося, що у Михайла Миколайовича Кочубея та його дружини Наталії Дмитрівни Трегубової було четверо синів — Василь (помер у 1920 р.), Микола (1892—1929 рр.), Михайло (1893—1963 рр.), Сергій (1896—1960 рр.). Маємо відомості про сина останнього, Андрія Сергійовича Кочубея, який у 2001 році приїжджав з Нью-Йорка до Москви до Державного історичного музею як правнук Олени Волконської.

Хочу зазначити, що студентка Київського національного університету ім. Т. Шевченка Катя Жбанова, яка грунтовно досліджувала життя Кочубеїв у Кинашівці на основі спогадів місцевих жителів, записала перекази лише про позашлюбного сина Михайла Миколайовича, який мав прізвища Дуб. Про інших дітей люди нічого не пам'ятають. Це дає можливість зробити припущення, що родина М. Кочубея проживала десь у Москві чи Петербурзі, або він був із дружиною розлучений.

...А пам'ятку XIX століття у центрі села Кинашівка, до речі, необхідно б занести до Державного реєстру національного культурного надбання. Вона того заслуговує.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Борзнянський район Чернігівської області.

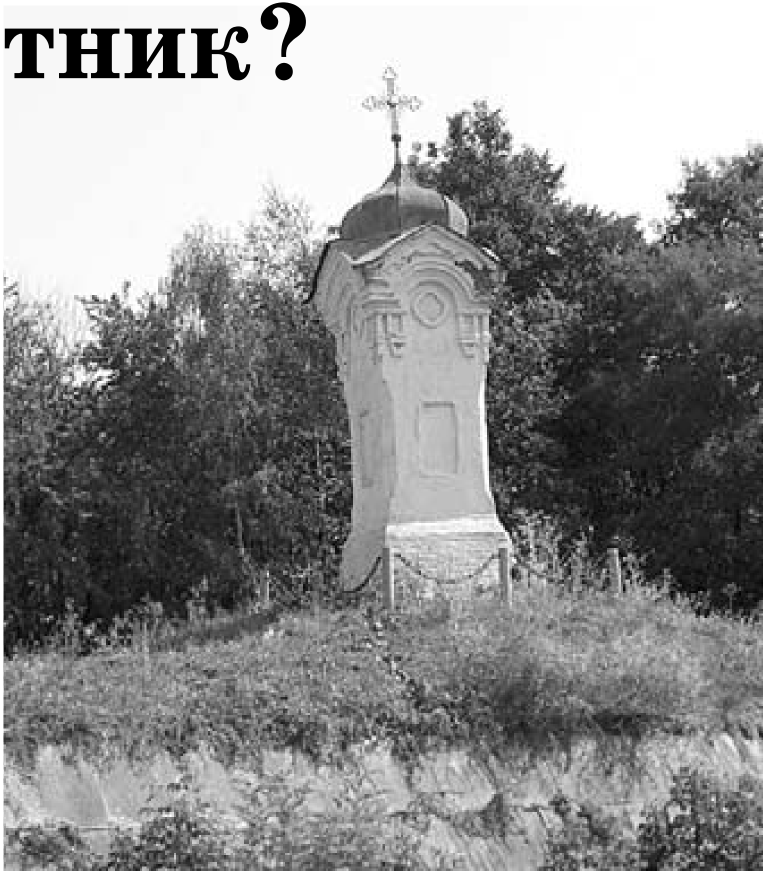

На знімку: кочубеївський «стовп» у Кинашівці.

Фото автора.

Рятівниками не народжуються

PERSONA GRATA

Той, хто вперше промовив: «Не зарікайтесь від тюрми та суми», забув у цю мудрість включити ще й лікарню. Хіба що в давні часи, коли ці слова народилися, люди були міцніші й менше хворіли. Відтепер, коли навіть на білбордах почали писати «Кожен четвертий українець може захворіти на рак», думати, що саме тебе хвороба омине — марна справа.

Немає у світі такого хворого, котрий не хотів би потрапити в руки лікаря-рятівника, щоб якомога швидше одужати і ще довго-довго жити. Коли людина вірить у те, що виживе, вона не плаче, а сміється чи співає.

Одного вечора в другій хірургії Хмельницького обласного онкодиспансера почулася пісня. Співали жінки в палаті навпроти сестринського поста. Хтось із них вже побував на операційному столі, хтось тільки готувався до хірургічного втручання. А, здавалося, вони не в палаті для тяжкохворих, а десь на сінокосі чи на вечорницях. Голоси зливалися в єдиному гармонійному ансамблі — хоч зараз на сцену. Перші додавали віри та снаги другим: вас також урятують, облиште страх, довіртеся лікарям.

Без сумніву, у Хмельницькому обласному онкологічному диспансері працюють справжні рятівники. Лікарнею вже багато років керує знаний в області хірург і відомий громадський діяч, Заслужений лікар України Леонід Бриндіков. Він — втілення гуманізму, людяності, високого професіоналізму, чуйного ставлення до хворих. Про це свідчать численні нагороди, якими відзначено Леоніда Бриндікова: грамоти профільного Міністерства, обласної держадміністрації, грамоти й медаль Верховної Ради України. А ще Леонід Миколайович — кавалер ордена Преподобного Нестора Літописця та ордена Святого Пантелеймона; цьогорічна відзнака — орден Володимира II ступеня.

Головний лікар завжди ставить перед підлеглими завдання зробити все можливе і неможливе, аби пацієнт не вважав себе приреченим. Поведінка персоналу спрацьовує, як ніщо інше, вселяє впевненість. Хворих із усієї області госпіталізують сюди. Як, надивившись на страждання інших, та ще й далеко від дому, не згубити останні крихти надії?

За рік у диспансері перебуває від п'яти до семи тисяч хворих. Кількість ліжок у стаціонарі, до слова, збільшилася якраз в останні роки завдяки наполегливим зусиллям головного лікаря. Створення комфортних умов перебування (а це далеко не останній критерій для одужання) в кризовий час — геть непроста справа. Держава фінансує медичну галузь не в повній мірі. Отож, головному лікарю доводиться бути дуже вмілим та настирливим завгоспом. Це попри пряме його призначення як керівника медичного колективу, практикуючого хірурга, менеджера, який досконало володіє кадровими питаннями, надає приклад новаторства та наукових розробок у галузі. Від впровадження найкращих, найпередовіших методик лікування — до тепла в палатах та якісного харчування хворих — нелегка ноша головлікаря. Усе це вдається, бо за керівництва Леоніда Миколайовича диспансер перетворився на установу, де панує колективізм і взаємовиручка.

Окрім того, Леонід Миколайович постійно вболіває за професійне вдосконалення кожного співробітника закладу. Під керівництвом головлікаря Бриндікова запроваджуються нові методики лікування та обстеження онкологічних хворих, з урахуванням останніх світових методик у цій галузі. Та й 30-річний лікарський досвід самого Бриндікова — цінний набуток для закладу і колективу. Леонід Миколайович має 170 друкованих наукових праць та 27 раціоналізаторських пропозицій у сфері органозберігаючих операцій на молочній залозі, м'яких тканинах, кістках, органах черевної та грудної порожнини. Лікар Бриндіков — керівник наукового товариства онкологів Хмельниччини, активний член Асоціації онкологів України. Він побував на багатьох форумах фахівців своєї галузі та стажуваннях, зокрема, в США, Туреччині. Проте, ні тіні зверхності чи пихи у Бриндікова ви не помітите. Простота і повага до кожного, з ким спілкується. І, головне: ревне вболівання за справу, за її майбутнє. Тому цей заклад Бриндіков перетворив на навчальну базу для лікарів-інтернів і студентів медучилищ, щороку тут практикується більше двох сотень молодих фахівців.

Леонід Бриндіков — росіянин, який міцно прижився в Україні, служить їй, бо вважає своєю Вітчизною. Після Чорнобильської катастрофи з року в рік його професія стає все затребуванішою. Про це, звичайно, сумно говорити. А тільки уявіть: якої мужності треба самим лікарям, щоб не опустилися руки! Дуже часто витягувати хворого доводиться з майже безнадійного стану. Про цю працю добре знають і колектив, і пацієнти — адже вони першими відчувають на собі усі ті поліпшення, яких зміг добитися «наш Леонід Миколайович».

Віра ШПИЛЬОВА.

Уроки операції «Дунай»

Не так давно в Житомирі відбулася презентація книги «Вони захищали мир у Європі», виданої обласною спілкою воїнів-інтернаціоналістів. Присвячена вона операції «Дунай».

В автора цих рядків є свій спогад про ту операцію. У серпні 1968 року нас, членів студентського будівельного загону, який працював в одному з сіл на південному заході Польщі, повезли на екскурсію. Коли поверталися назад, довелося довго стояти, пропускаючи велику колону радянської військової техніки. «Навчання», — подумали ми. Лише коли почули про введення військ Варшавського договору в Чехословаччину, зрозуміли, свідками чого стали. Ставлення польських ровесників до нас, студентів з Києва, одразу змінилося: стало прохолодним. Особливо це відчувалося у Варшаві. Там до чехословацького посольства люди постійно приносили квіти, одразу впадав у вічі великий виведений фарбою лозунг «Ганьба радянським окупантам!» Хоча, до речі, польські війська разом з формуваннями НДР, Угорщини, Болгарії теж були введені до ЧССР. Тоді ми особливо відчули, яка велика різниця між тим, що пишуть в наших газетах, і реаліями життя.

В атмосферу тих часів і допомагає поринути чимала за обсягом книга, в якій більше 400 сторінок. В ній оприлюднені архівні матеріали, які раніше були суворо конфіденційними, спогади учасників військово-стратегічної операції «Дунай». А лише на Житомирщині їх нині проживає близько 900 — у книзі названо ветеранів тих подій поіменно. Всього ж у невелику Чехословаччину було введено армаду чисельністю майже півмільйона чоловік, 5 тисяч танків і бронетранспортерів. Це для того, щоб усім у цій країні стало зрозуміло: чинити опір — безглуздо.

«Надто рання «Празька весна» — так назвав свої спогади один з учасників тих подій. Справді, аналізуючи те, що відбулося, з урахуванням тодішніх реалій, неважко зрозуміти, що іншого рішення, ніж введення військ у непокірну Чехословаччину, тодішнє радянське керівництво й не могло прийняти. Це стало уроком для Польщі на початку 1980-х: щоб запобігти такому ж розвитку подій, тодішнє польське керівництво само ввело в країні воєнний стан.

У передмові до виданої в Житомирі книги Голова Верховної Ради України Володимир Литвин написав: «Операція «Дунай» досягла своєї ідеологічної мети: вона законсервувала на довгі роки ситуацію у Варшавському блоці, зупинила зародки лібералізації соціалістичної системи. Втім, у довготривалій історичній перспективі «Празька весна» та операція «Дунай» стали вододілом, з якого почалася системна стагнація соціалістичного табору та передусім СРСР. «Імперська перемога» перекрила кисень реформам у країні, утвердила догматизм у її внутрішній політиці та зміцнила великодержавні риси радянської зовнішньої доктрини, загострила застій у всіх сферах суспільного буття, породила потужну хвилю дисидентських настроїв, практично поклала край комуністичному руху на Заході Європи, який рятувався за ідеєю соціалізму з людським обличчям». Володимир Литвин ставить закономірне питання: чи не події саме 1968 року стали тим могутнім каталізатором, який спричинив кінець радянської доби, призвів до розпаду СРСР?

Справді, не тільки країни Східної Європи, а й три колишні республіки СРСР, тільки-но ослабли замки на воротах соціалістичного табору, швидко покинули його і вступили в НАТО, бо над усе бояться повторення «інтернаціональної допомоги». Та є в операції «Дунай» також другий бік. Жертви, звичайно, були. Тільки з Житомирщини загинуло четверо. Тож це була зовсім не туристична прогулянка. Були загиблі й серед місцевого населення. Та все ж, враховуючи величезний масштаб операції, її можна вважати майже безкровною. Не дійшло до масових сутичок. Це тому, що наших воїнів можна назвати справжніми інтернаціоналістами. Ось одна лише історія. Віктор Ковальчук, який проживає в Новополі Черняхівського району, нагороджений орденом Червоної Зірки. 21 серпня він втратив трьох бойових друзів. Т-55, де він, на той час єфрейтор, був навідником гармати, на великій швидкості рухався на чолі колони в напрямку Праги. На підході до населеного пункту Жандов після крутого повороту екіпаж раптом побачив велику кількість людей, які вийшли на дорогу, щоб перекрити рух військам. Гальмувати було пізно. Щоб уникнути жертв, командир наказав різко повернути танк праворуч, хоч там була прірва...

А про настрій самих воїнів у той час можна судити з такої оцінки одного з ветеранів операції «Дунай»: тоді ми багато чого не знали і тому щиро обурювалися проявом нічим, на наш погляд, невмотивованої ненависті до нас. Ось щире зізнання: «Обстріл помідорами чи камінням не спантеличував нас так сильно, як який-небудь плакат типу «В 1945 році — визволителі, в 1968-му — окупанти!»

Щоб робити висновки, треба читати, зіставляти різні, часто протилежні, думки. Саме це й дає змогу зробити книга про операцію «Дунай». В ній багато таких деталей тих подій, які інколи говорять більше, ніж трактати.

Олексій КАВУН.

Житомир.

На знімку: відповідальний за випуск книги гвардії підполковник у відставці Василь Камінний.

Фото автора.

Обов'язок перед братом

Хоча по війні минуло 65 літ, досі відкриваються невідомі її фрагменти. Вони вчать бути уважнішими до своїх близьких, які пройшли війну задля того, щоб жили ми з вами. Ось дві такі історії з Хмельниччини.

Недільного дня біля двору голови Чабанівської сільради Ігоря Сендзюка пригальмувало авто. Господар гукнув: «Нічого не продаю!» Бо вихідними до їхньої віддаленої Чабанівки заїжджають хіба що заготівельники худоби чи інші торгівці. А гості вже ступили на поріг. Почувши, хто вони, Ігор Ананійович аж сторопів: люди проїхали пів-України, щоб побути кілька хвилин на могилі рідної людини.

Івану Ратушному з Папужинців Тальнівського району Черкаської області вже 83 роки. Проте чоловік пустився в далеку дорогу на Хмельниччину. Якось так складалося життя, що молодшим не мав часу побувати в місцях, при визволенні яких загинув рідний брат Василь. Похоронку в родині Ратушних не раз витягали зі схову, та їхати в Чабанівку не вдавалося. Про мрію заступити бодай із братовим надгробком Іван не раз казав своєму молодшому колезі, який змінював його на колгоспній автівці. Але то жнива, то посівна, то інші клопоти. «Невже отак і помру, не зустрівшися з Василем?!» — гірко казав собі літній чоловік. «Я завезу вас, Іване Івановичу», — сказав йому одного разу колишній напарник.

Зазвичай на такі гостини люди вибираються на Дев'яте травня. Тут же гості прибули нежданно. Але в Чабанівці шанують пам'ять про визволителів не тільки на День Перемоги. Уже 20 років тут діє народний музей, де багато матеріалів про минулу війну. Голова привів гостей до музею, де учениця сільської школи Ганна Кушнір провела для них екскурсію. Підійшли й інші чабанівчани. Учителька Ганна Смолінська прийшла сфотографувати гостей. Гостя провели до пам'ятника й на місце бою. Іван Ратушний передав до музею копію похоронки. Про його брата тут не було документів, як і про багатьох воїнів, котрі полягли за Чабанівку. Понад 70 бійців загинуло тут. Коли вигнали німців із села, сіли святкувати перемогу. Як виявилося, рано. Німці повернулися, зав'язався жорстокий бій. Спочатку загиблих поховали в кількох місцях у Лисківцях. Та за керівництва місцевим колгоспом Григорія Пантелея в центральному селі Чабанівці Кам'янець-Подільського району спорудили величний пам'ятник і перепоховали всіх визволителів в одну братську могилу. Це місце завше доглянуте, в квітах.

Приїзд Івана Ратушного спонукав сільраду ще раз переглянути списки визволителів села. Бо багатьох прізвищ немає на пам'ятнику. Тепер вони там з'являться. А брат героя, який віддав життя за Чабанівку, зі спокоєм у душі повернувся на рідну Черкащину. Хоч на старості літ, а таки зустрівся з Василем, виконав обов'язок перед братом.

...Григорію Гордійчуку з села Ленківці (нині Шепетівського району) було 20 років, коли в 1939 році Грицівський райвійськкомат призвав його до Червоної Армії. Він міг повернутися зі служби, але почалася війна. Не раз йому в очі заглядала смерть, але юнак ніколи не пасував перед небезпекою. І якась сила оберігала його. Повернувшись після перемоги додому, Григорій не хвалився подвигами, навіть у колі родини. Найбільшою нагородою для нього було, що залишився живим, з того пекла повернувся в рідне село.

Григорія Яковича немає з нами вже 17 років. Його син Валерій Григорович, який працює в Кам'янці-Подільському керівником комунальної служби єдиного замовника й обраний депутатом міськради, вважав, що знає про батька все. Та цьогоріч натрапив на цікаві документи, що стосуються батькового подвигу, — в електронному банку документів «Подвиг народний», який доступний усім. Тут виставлена електронна копія представлення Григорія Гордійчука до нагородження орденом Червоного Прапора.

«Тов. Гордійчук, знаходячись на фронті, з 11 серпня 1942 року на Моздокському напрямку, виконуючи поставлені командуванням завдання, своєю батареєю знищив у районі Кизляра дві переправи через ріку Терек. 6 вересня батарейним залпом у тому ж районі знищив три танки, шість автомашин і до двох рот піхоти противника. 8 вересня 1942 року знищив до роти піхоти, три танки, 15 автомашин... Товариш Гордійчук заслуговує на урядову нагороду — орден Червоного Прапора. Командир 273 ГИМ гвардії капітан Савінкін, воєнком 273 ГМД, гвардії політрук Зоріня».

— У тому ж банку є документи про нагородження батька медаллю «За бойові заслуги», — каже його син, Валерій Гордійчук. — А він не розповідав нам про це. Поки живі ветерани, розпитайте їх про їхні бойові дороги. Як шкодую я, що не знав раніше про його подвиг.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: 83-річний Іван Ратушний біля обеліска в Чабанівці, за визволення якої загинув його брат Василь.

Фото автора.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Постав пам'ятник Арсенові Річинському

Його встановили на території Кременецького медичного училища, яке носить ім'я видатного медика, громадського і релігійного діяча. Подія збіглася зі святкуванням 70-річчя навчального закладу, відкритого передвоєнного року в старовинному Кременці на Тернопільщині. Ім'я Арсена Річинського медучилище носить порівняно недавно, відколи земляки заново відкрили для себе неординарну особистість фахового медика, поборника незалежності України, відомого релігійного діяча, замовчуваного за радянської влади. Тут діє музей Арсена Річинського, щороку відбуваються Річинські читання. Цьогоріч вони вже сьомі і мають статус міжнародних. За словами директора училища Петра Мазура, для студентів запроваджується стипендія імені Арсена Річинського. А ще він запросив усіх випускників на ювілей училища, який відзначатиметься 22 жовтня.

Любовь ЛЕВИЦЬКА.

ЖИТОМИР

День народження космонавта відзначили в музеї

Дві дочки, рідний брат, племінники та друзі Павла Поповича відвідали Житомирський музей космонавтики імені Сергія Корольова де було відкрито експозицію, присвячену 80-річчю з дня народження космонавта, двічі Героя Радянського Союзу. У серпні 1962 року він здійснив перший у світі груповий політ на кораблі «Восток-4» разом з Адріаном Ніколаєвим, який летів на «Восток-3». Вдруге полетів у космос як командир екіпажу корабля «Союз-14», провів стиковку з космічною станцією «Салют-3». До вересня 2009 року працював головою ради директорів Всеросійського інституту сільськогосподарських аерофотогеодезичних досліджень.

На виставці представлено документальні матеріали про космічні польоти, здійснені Павлом Поповичем, його особисті речі та фотознімки, написані ним книги.

Льотчик-космонавт, вчений та громадський діяч Павло Попович двічі відвідував Житомирський музей космонавтики, а пішов з життя рік тому. До 80-річчя з дня народження Павла Поповича було приурочено й всеукраїнську наукову конференцію «Актуальні питання історії науки і техніки», що відбулася в Житомирі.

Вл. інф.

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Село п'яти письменників

П'ятеро майстрів красного письменства вийшли з села Андрушівка, яке відсвяткувало свій 500-річний ювілей.

На урочистостях згадали про те, що Іван Єрофеєв товаришував із Максимом Горьким. Член спілки письменників колишнього Союзу, народний поет Каракалпакії Анатоль Олійник, який учителював у місцевій школі, навчав майбутнього класика української літератури Валентина Речмедіна. А його племінник Анатолій і нині працює на письменницькій ниві в Москві. Автором художніх творів для підростаючого покоління є ще один виходець з Андрушівки — Дмитро Заянчковський.

Свято для односельців організувало подружжя Бевзів — Микола Матвійович, який нині керує відділом у РДА, та Людмила Адамівна, керівник сільгосппідприємства. Під час свята грамоти й подарунки від місцевої і районної влади отримали ті, хто нині примножує славу рідного села.

Віктор СКРИПНИК.

Охтирка просить захисту у Києва

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ВЛАДІ

Нещодавно Охтирка відзначала професійне свято працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості. Це місто не випадково називають нафтовою столицею України, бо вже почався відлік 50–го року відтоді, як на цій землі з'явилися перші бурові установки. Але цьогорічне свято для сотень родин нафтовиків стало святом зі сльозами на очах, адже напередодні НВУ «Охтирканафтогаз» та Охтирське управління бурових робіт отримали наказ про приведення штатної кількості працівників до відповідних нормативів у зв'язку з виконанням припису прокурора про усунення порушень земельного законодавства.

Слід зазначити, що вимога прокурора не є безпідставною. З 2003 року до грудня 2009 року, тобто майже шість років знадобилося мені, міському голові, щоб у буквальному сенсі слова «проштовхнути» крізь численні бюрократичні перепони прийняття постанови Верховної Ради про межі нашого міста. І це при тому, що депутати тричі зміненого за цей час складу Верховної Ради надавали мені усіляку підтримку і допомогу. Допоки приймалася постанова, ми дожилися до того, що померлого поховати ніде було! Аналогічна ситуація і з нафтовиками. Чи винні вони в тому, що в разі виконання припису у встановлені законодавством терміни Охтирка перетвориться на руїну, а Сумська область — на жебрака? Проблема в тому, що Україна втратить висококваліфікований трудовий ресурс. Коли в середині 90-х відбулося істотне скорочення видобутку нафти, наші нафтовики подалися на заробітки до Росії, Казахстану і навіть на норвезький шельф. Хоч яким золотом ми не вважали б нафту, але справжнім багатством України є її висококваліфіковані працівники.

Не можу залишити поза увагою і ще одну проблему, яка стала для нафтовиків водночас і образою, і кривавою раною. Це — рішення Сумської обласної ради щодо розподілу 20 мільйонів гривень, виділених Сумщині підприємством ВАТ «Укрнафта», певною частиною акцій якого володіє і держава. 20 мільйонів гривень, зароблених тяжкою працею нафтовиків, віддали на освітлення сіл та будівництво водогонів. Це нормально. Та чи нормально, коли за умови дев'яностовідсоткової готовності патолого-анатомічного відділення центральної районної лікарні в Охтирці гроші були виділені на виготовлення проектно-кошторисної документації для будівництва... басейну у колишній гетьманській столиці м. Глухові. Хто був би проти того, щоб будувати басейн, але ж не за умови, коли померлі від опіків легень, отриманих під час пожеж на витоках нафти, нафтовики лежать на підлозі начебто патолого-анатомічного відділення, що понад 100 років тому облаштоване було в каплиці. Це подержавному, по-людськи?

Тож, закликаю урядовців: не дайте зруйнувати найкращі в Україні за показниками підприємства нафтогазовидобувного комплексу Охтирщини і зупиніть зухвалість окремих сумських «самоврядників», які за чотири роки роботи так і не зрозуміли, що не люди для них, а вони для людей повинні працювати!

З повагою — Ірина ДЕМЧЕНКО.

Охтирка
Сумської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

Роздуми біля храму...

Фото Олександра ГРИДИНА.

Долинська
Кіровоградської області.

На ганку зачиненої школи

Зустріч через п'ятдесят років

СПОГАДИ ПРО ЮНІСТЬ

Нещодавно жителі села Мишурин Ріг були здивовані тим, що до будинку середньої школи, на жаль, — нині недіючої, під'їхали легкові автомобілі. З авто виходили поважні люди, усміхнені і щасливі, віталися за руки, обіймалися. А на ганку йшла підготовка до... відкриття дверей уже закритого учбового закладу. Поки гості торували собі шлях до будівлі, Женя Безус, Коля Береза читали свої вірші. Працювали відеокамери, фотоапарати. Це колишні однокласники зібралися відсвяткувати п'ятдесятирічний ювілей свого випуску.

Приміщення нарешті відкрили, ми піднялися на другий поверх, зайшли в клас, де востаннє сиділи за партами, і притихли, засмучені тим, що у школі, збудованій 1939 року, більше не пролунає дзвоник, не сядуть за парти діти. Потім були екскурсія у школу нову і дружні посиденьки колишніх однокласників. За святковим столом лунали тости і щирі подяки всім, хто прибув на зустріч, і особлива вдячність тим, хто зумів зібрати нас усіх разом: Вані Ноздрань, Жені Безус, Володі Квашину, а також Валі Гладуш, Вані Вовку та Валентині Бринюк. Спогади про шкільні будні, про вчителів, і, звісно, про тих, кого вже нема.

Через п'ять років домовилися зустрітися знову. «Якщо я приїду навіть один, то ляжу на траві біля школи і просто полежу», — попередив про свої наміри Ваня Ноздрань. Роз'їжджалися з надією про наступну зустріч...

А я під впливом вражень пішла до Дніпра. Опустила долоні в воду, щоб заспокоїтись. Стала на граніт. Легенька хвилька торкнулася ніг. А потім набігла велика хвиля і, вдарившись об каміння, бризками дісталася обличчя. Послухала я плескіт хвиль та й пішла збиратися в дорогу. На околиці села підійшла до меморіалу воїнам-визволителям Великої Вітчизняної війни. Там, серед 330 односельчан на гранітній брилі викарбуване прізвище і мого батька — Тернового Михайла Васильовича. Вклонилась, поклала квіти, зробила фото. І пішла до автобуса, щоб не спізнитись на поїзд Кременчук—Львів...

Г. ТЕРНОВА,
випускниця 1960 року.

Червоноград
Львівської області.

Врятуйте Мену від сміття!

ПРО НАБОЛІЛЕ

Улітку мені часто доводилося купатися в річці Мена на центральному пляжі біля мосту. В сезон там завжди велелюдно: відпочивають і місцеві жителі зі своїми дітьми, і приїжджі гості з Білорусі та Росії. Цього року Мена рятувала нас від аномальної спеки. Але що вражає, — вже кілька років міська влада Мени не може навести елементарного порядку на цій річці.

Зокрема, в районі міського пляжу, де повинна підтримуватися зразкова чистота і у воді, й на пляжі. Впевнений, що гроші на розв'язання цієї проблеми щорічно виділяються, але вони, мабуть, ідуть не за призначенням.

Зазвичай біля самого мосту на поверхні річки плаває багато водоростей, в основному калюжниця бліда. Чимало сміття залишають після себе й відвідувачі пляжу: у воді — порожні пляшки, на піску — недопалки, обгортки від цукерок і морозива. Може, люди не так поводилися б, якби влада хоч трохи стежила за порядком. Я все літо спостерігав за сміттєвим контейнером, з якого місяцями не вивозили відходи: сморід стояв неймовірний.

Улітку мені тільки один раз вдалося помітити, як дві жінки біля мосту намагалися виловити сміття самотужки. Такі методи збирання не врятують річку й не вирішать проблему. А Мена тим часом задихається від нечистот і чекає нашої допомоги.

Мені здається, що це сміття можна витягти з води на берег рибальськими сітями або іншими пристосуваннями. Начальство, відповідальне за цю роботу, мусить знати, як грамотно впоратися з цим завданням. Але воно чомусь ініціативи в цьому напрямі не проявляє. Може, якщо про проблему розповість «Голос України», їм стане соромно й хоча б до наступного сезону міська влада впорядкує нашу Мену...

Анатолій ОРЕШКО.

Домашлин
Корюківського району
Чернігівської області.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА БЛАГОЧИННІСТЬ

Дарую Ялті «Парк-веселку»

Я — колишній агроном парку «Харакс» у санаторії «Дніпро». Колись це була садиба Георгія Михайловича Романова, побудована архітектором Б. П. Красновим. Працював я в парку з 1975 року. Тепер — на пенсії. Але дуже хотів би допомогти нашому курортному південнобережжю стати привабливішим для гостей Криму та іноземних туристів.

В озелененні й благоустрої паркових територій, повірте, маю чималий досвід. От і спало мені на думку створити в Ялті «Парк-веселку». Наскільки я знаю, нічого подібного у світі поки що не існує. Він міг би стати ще однією окрасою південнобережжя. Ідея — в правильному підборі рослин і квітів, які здалеку будуть милувати очі туристів, як різнобарвна веселка.

Ще в мене є проект створення сховища для овочів і фруктів у північно-західній частині гори Аю-Даг. Пропоную зробити тунель по колу. Знаю, що крізь гору Дракон під Форосом пробито наскрізний тунель для Севастопольської траси. Гора від цього не страждає, вона зберігається як пам'ятник природи, але приносить користь людям. Не постраждає від моєї ідеї й Аю-Даг.

Зі своїми пропозиціями я ознайомив місцеву владу, але, на жаль, поки що розуміння не знайшов. Мені особисто нічого не потрібно, просто хотілося допомогти Великій Ялті раціональніше використовувати свої території й приваблювати відвідувачів Криму...

З повагою й доброю надією — Анатолій ДОНЧЕНКО.

Ялта
АР Крим.

ГІРКИЙ ДОСВІД

Замість послуги — поневіряння

Ще 23.11.2008 року я послала своїй дочці посилку в Німеччину. У ній була дублянка, вартістю 2000 грн. Спочатку я проконсультувалася на пошті, чи можна відсилати таку річ. Мені відповіли позитивно. Дублянку упакували й відіслали. Тільки посилка не дійшла до адресата. Довелося подавати запит, оплачувати пошуки. Шукали довго, навіть у США, але безрезультатно. А тим часом протягом двох років я вела листування з чиновниками «Укрпошти».

Зрештою, вдалося з'ясувати: посилка була вилучена митницею Німеччини через... комір з лисиці. Мовляв, митниця Німеччини зажадала довідку про те, що лисиця (комір дублянки) була вирощена в розпліднику, а не вбита в лісі. Звідки це може знати простий відправник? А якщо й знає, то про це мають попередити співробітники пошти...

Через некомпетентність працівників пошти мені було завдано матеріальних збитків. Замість послуги одержала поневіряння. Відшкодування збитку позначилося у виплаті компенсації в розмірі 264 грн. 91 коп. Чому не повернули гроші за дублянку? Повну вартість пропажі я одержала б, якби... посилку упакували в коробку, пояснили мені в Міністерстві транспорту й зв'язку.

І не юристові зрозуміло: мої права порушено. Винних не знайшли. А мені до сліз кривдно: я 31 рік пропрацювала викладачем, пенсія в мене маленька. Для мене 2 тисячі гривень — сума дуже велика. Хотіла зробити дочці подарунок, а одержала — нервування. Хотіла подати позов до суду, по допомогу зверталася до декількох адвокатів. Але ніхто так і не взявся за цю справу. Пояснюють: шкурка вичинки не буде варта...

Ніна САЛЬНИКОВА.

Чернігів.

Листи читала Ірина ШАТРОВА

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 18.10.10 р. по справі №12/91б ФОП Абизова Сергія Сергійовича (91000, м. Луганськ, кв. Южний, 4, кв. 95, ідентифікаційний № 2625101171, п/р 2600812010007 в АБ «Укркомунбанк», МФО 304988) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Федоренко Д. В. (ліцензія АВ № 347386 від 27.02.08 р., адреса: 91000, м. Луганськ, кв. Димитрова, 35/216, ідентифікаційний № 2883711695).

Строк для пред'явлення кредиторами до господарського суду Луганської області вимог до ФОП Абизова С. С. - один місяць з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 03.11.2010 р. № 45/219 б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «ВТОРМЕТІНДАСТРІ», ЄДРПОУ 34705355, (83007, м. Донецьк, вул. Жмури, 1 «Б», р/р 2600033807514 в АБ «Діамант», м. Київ, МФО 320854) порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Карпенка Андрія Анатолійовича (ліцензія АВ 307267 від 24.02.2007 р., м. Селидове, Донецька обл., вул. Дубиніна, б.6). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська,128) визнав банкрутами:

- Постановою від 12.10.2010 р. у справі 31/146-2010 приватне підприємство «Юнізет», м. Львів, вул. В. Великого, 4, код ЄДРПОУ 36659699;
- Постановою від 27.10.2010 р. у справі № 31/167-2010 приватне підприємство «Віста Плюс», м. Львів, вул. В. Великого, 4, код ЄДРПОУ 36610119.

Ліквідатором банкрутів призначений арбітражний керуючий Липський Сергій Іванович, ліцензія серії АВ № 307486 від 17 травня 2007 р.. Адреса - 79013, м. Львів, а/с 4389.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 29.09.2010 р. у справі № 46/463-б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Інвестпромсервіс» (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/І. Франка, 31/27, код ЄДРПОУ 31037203) та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пінчука Юрія Анатолійовича (ліцензія серії АВ № 158446 від 29.11.2006 р., адреса: 02091, м. Київ, вул. Тростянецька, 8, кв. 306). Заяви кредиторів та інвесторів, які бажають взяти участь в санації підприємства, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 02.11.2010 р. № 45/215б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕТПРОМ СХ», ЄДРПОУ 36935411, (83114, м. Донецьк, вул. Університетська, б. 80, кім. 313, р/р 26004019944001 в ВАТ КБ «Південкомбанк», МФО 335946, порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Карпенка Андрія Анатолійовича (ліцензія АВ 307267 від 24.02.2007 р., м. Селидове, Донецька обл., вул. Дубиніна, б. 6). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Кримський філіал Інституту археології НАН України

повідомляє конкурс на заміщення вакантних посад: заступника директора по науковій праці, заступника директора по експедиційній роботі, завідувача відділом середньовічної археології, завідувача відділом греко-варварської археології, завідувача відділом польових досліджень, ученого секретаря, що завідує библиотечно-архівним відділом.

Строк прийому заяв кандидатів на заміщення вакантних посад до 30 листопада 2010 р.

Строк проведення конкурсу заяв конкурсною комісією до 10 грудні 2010 р.

У конкурсі на заміщення вакантних посад завідуючих структурних підрозділів і вченого секретаря можуть брати участь особи, що мають науковий ступінь доктори або кандидата наук, наукові праці по відповідній спеціальності, і тім числі монографічне дослідження.

Звертатися на адресу: м. Сімферополь, вул. Ялтинская, 2, тел 549-116, факс 248-179; E-mail: arcliaeo@ukrpost.net

Господарським судом м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено провадження у справі № 49/94-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «УКРБУДСЕРВІС 2008» (ідентифікаційний код ЄДРПОУ 36086564, місцезнаходження: 01010, м. Київ, вул. Московська, 17/2, кв. 35), рах. 2600625011 в АБ «Укргазпромбанк», МФО 320843). Розпорядником майна призначено Загородного Сергія Васильовича (м. Київ, вул. Будівельників, 21/9, кв. 12).

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою від 29 вересня 2010 року порушив провадження у справі № 01/1957 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Верхняцька нива» (20022, Черкаська обл., Христинівський р-н, смт. Верхнячка, вул. Леніна, 22, код ЄДРПОУ 32071360).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347393 від 05.03.2008 року (18030, м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 25.10.2010 по справі № Б-39/124-10 ТОВ "Рибний клуб" (код 34755034, м. Харків, вул. Карла Маркса, 32) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ляхова В. М. (ліц. АВ № 347177 від 30.08.07, 61004, м. Харків, вул. Мар'їнська, 7, кв. 1). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації.

До відома громадськості!

ТОВ «СЕДАНКО», юридична адреса: 04114, м. Київ, вул. Лісозахисна, 11Б, має намір подати до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву на видачу ліцензії по постачанню електричної енергії за нерегульованим тарифом. Місце здійснення діяльності - Україна.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) 14.10.2010 р. порушив провадження у справі № 43/373 про банкрутство дочірнього підприємства «Торговий дім «АВВ» (ЄДРПОУ 31571018, 02139, м. Київ, бул. Перова, 44; р/р 260093014702 в ПАТ «КБ «Даніель», МФО 380920).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Новикова Михайла Валентиновича (ліцензія серія АВ № 470499 від 17.06.2010 р.; 41400, Сумська обл., м. Глухів, вул. Терещенків, буд. 40, кв.11).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти діб з дня публікації даного оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "Торгівельний дім Корнер"

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ТОВ "Торгівельний дім Корнер", які знаходяться за адресою:, Донецька обл., м. Енакієве, вул. Богомольця, 9, а саме - 1. Адміністративна будівля (літ. "А-1"), початкова ціна продажу - 56494,95грн. без ПДВ, гарантований внесок - 2824,75грн. 2. Адміністративна будівля (літ. "Н-1"), початкова ціна продажу - 145524,58грн. без ПДВ, гарантований внесок - 7276,23грн. 3. Будівля гаражу зі складом, майстернею та роздягальнею (літ. "Б-1", "В-1", "Ф"), початкова ціна продажу -208350,17грн. без ПДВ, гарантований внесок - 10417,51грн. 4. Будівля складу (ремонтно-механічних майстерень) (літ. "Г-1", "З-1"), початкова ціна продажу -126773,06грн. без ПДВ, гарантований внесок - 6338,65грн. 5. Будівля прохідної (літ. "Х-1"), початкова ціна продажу - 12501,01грн. без ПДВ, гарантований внесок - 625,05грн. 6. Навіс (літ. "Е-1"), початкова ціна продажу - 15225,56грн. без ПДВ, гарантований внесок - 761,28грн. 7. Електрощитова (літ. "Ж-1"), початкова ціна продажу - 2003,37грн. без ПДВ, гарантований внесок -100,17грн. 8. Огородження (залізобетонне), початкова ціна продажу - 20674,75грн. без ПДВ, гарантований внесок - 1033,74грн. 9. Ворота, початкова ціна продажу -7452,55грн. без ПДВ, гарантований внесок -372,63грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічними характеристиками майна, що виставляється на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу- Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 06 грудня 2010р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 13 грудня 2010р. об 11.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83001, м. Донецьк, пр - Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором "Торгівельний дім Корнер". Довідки за телефонами: 8 (062) 304-77-83, 304-37-21.

Постановою господарського суду Івано-Франківської обл. (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 12.10.2010 р. по справі №Б-23/95 Івано-Франківське обласне колективне підприємство "МЕДТЕХНІКА" (76000, Україна, м. Івано-Франківськ, вул. Богдана Хмельницького, 90А, код за ЄДРПОУ 03568451, п/р 26003015468 в "Укрексімбанку" м. Івано-Франківськ, МФО 336688; свідоцтво про держреєстрацію юридичної особи АОО № 838488) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мацокіна Володимира Володимировича, ліц. АВ №499168 від 02.02.2010 р. (64300, Україна, Харківська обл., м. Ізюм, вул. Соборна, 22).

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б) від 09.09.2010 року порушено провадження у справі № 46/436-б про банкрутство Державної акціонерної компанії «Укрресурси» (ЄДРПОУ 00036044, місцезнаходження: 01601, м. Київ, пров. Музейний, 12). Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Гузь Ольга Пантеліївна (64625, Харківська обл., Лозівський р-н, с. Яковлівка, вул. Леніна, 102). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

АТ "УкрСиббанк"

повідомляє, що з "16" листопада 2010р. до "30" листопада 2010р. діють наступні відсоткові ставки LIBOR/EURIBOR:

LIBOR

Строк/Валюта	1M	3M	6M	9M	12M
USD	0,25375	0,28594	0,44563	0,59313	0,76038
EUR	0,80375	0,98875	1,22438	1,37375	1,50688
CHF	0,13167	0,1675	0,24	0,37	0,51833

EURIBOR

Строк/Валюта	1M	3M	6M	9M	12M
EUR	0,848	1,046	1,269	1,41	1,54

Приватне акціонерне товариство «Страхова компанія «Українська страхова група» в особі Агента - Закритого акціонерного товариства «Велта»

повідомляє про втрату полісу обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів № ВС/9888713.

Вищезказаний поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів вважається недійсним і страхове відшкодування по даному полісу Приватним акціонерним товариством «Страхова компанія «Українська страхова група» здійснюватись не буде.

Господарським судом Закарпатської області (88008, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) 26 жовтня 2010 р. порушено справу № 6/64 про банкрутство Державного підприємства радгосп- завод «Виноградівський» (Закарпатська обл., м. Виноградів, вул. Персикова, 35, код ЄДРПОУ 00413728105, р/р 2902728105, МФО 312776).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Градюка Олександра Івановича (ліцензія серія АВ № 499160 від 26.01.2010 р., м. Львів, вул. Золота, 5/26, ідент. код 2056209073).

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) від 18.10.2010 р. по справі № 43/375 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «НЬЮ-СЕРВІС» (01032, м. Київ, вул. Жилянська, буд. 126/23, код ЄДРПОУ 36592745, п/р 260073016467 в ПАТ «Банк «Національні інвестиції», МФО 300498).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Винниченка Юрія Валентиновича (ліцензія серії АВ № 499241, ідентифікаційний код 3048916135, адреса для листування: 01001, м. Київ-1, а/с 446).

Вимоги кредиторів приймаються на адресу: 01001, м. Київ-1, а/с 446, протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16; тел. 230-31-88) від 28.10.2010 р. у справі № Б18/174-10 Товариство з обмеженою відповідальністю «Пойнт Томсон» (07200, Київська обл., смт. Іванків, вул. Поліський шлях, 5; код ЄДРПОУ 36475078; п/р 260090011293 в АТ «Банк Велес», м. Київ, МФО 322799) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Бетулія» (07200, Київська обл., смт. Іванків, вул. Поліський шлях, 5; код ЄДРПОУ 34278728).

Заяви кредиторів приймаються протягом місячного строку від дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16; тел. 230-31-88) від 28.10.2010 р. у справі № Б18/173-10 Товариство з обмеженою відповідальністю «Фірма «Онтаріос» (07200, Київська обл., смт. Іванків, вул. Поліський шлях, 5; код ЄДРПОУ 34842446; п/р 260030011101 в АТ «Банк Велес», м. Київ, МФО 322799) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «СВС-Груп» (07200, Київська обл., смт. Іванків, вул. Поліський шлях, 5; код ЄДРПОУ 32783410).

Заяви кредиторів приймаються протягом місячного строку від дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою від 14 жовтня 2010 року порушено провадження у справі № 01/2050 про банкрутство товариства приватного підприємства «Селадонна» (18000, м. Черкаси, вул. Горького, 9, кв. 34, код ЄДРПОУ 35631410, п/р № 26008023018481 в ПАТ «ВТБ Банк», м. Київ, МФО 321767).

Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Голінного Андрія Михайловича, ліцензія АВ № 456347 від 05.02.2009 року (18035, м. Черкаси, вул. Канівська, 7, кв. 66).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

ПАРАД ПОРАД

№ 213 (4963) П'ЯТНИЦЯ, 12 ЛИСТОПАДА 2010

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у західних і північних областях пройдуть дощі. Вітер південно-західний, 5—14 м/с, місцями 15—20 м/с. Температура вночі 6—15 градусів тепла, у західних і північних областях 3—7° тепла. Вдень 7—13 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 ЛИСТОПАДА

1841. Цар Микола I видав указ про заснування в Росії ощадних кас. Початок банківської справи в країні. **1850.** Народився шахіст Михайло Чигорін, засновник російської шахової школи. Переможець перших трьох всеросійських шахових турнірів. **1902.** Славетний італійський співак Енріко Карузо записав грамплатівку, яка уперше в світі розійшлася тиражем більше 1 млн. примірників. **1910.** У Полтаві народився Георгій Писаренко, вчений у галузі механіки, фундатор Інституту проблем міцності НАНУ. **1917.** Зимовий палац у Петрограді оголошено державним музеєм. **1935.** У Харкові народилася Людмила Гурченко, актриса і співачка.

СМАЧНОГО!

Вівсяне печиво з медом

Для приготування печива вам знадобляться такі продукти: **вівсяні пластівці — 1 склянка, борошно — 1 склянка, цукор — 1/2 склянки, мед — 1/2 склянки, сметана — 1/2 склянки, яйце, масло вершкове — 100 г, сода — 1/2 ч. л.**

Борошно перемішайте із содою й просійте через сито. Масло розітріть із цукром набіло. Під час перемішування додайте мед, сметану, яйце, вівсяні пластівці (попередньо пропущені через м'ясорубку) і, нарешті, борошно з содою. Добре вимісіть. Потім невеликі порції тіста ложкою викладайте на деко.

Випікайте печиво 10—15 хвилин за температури 200—220° С.

Ірина ВОЛОШКА.

Київ.

Фото автора.

Малина медаль «приманила»

А МИ РОБИМО ТАК...

Пам'ятаєте популярний російський вислів «развесистая клюква»? Це один закордонний письменник, який уявлення не мав, що це за рослина, зобразив її у своєму творі про Росію великим деревом. Звідси й пішов іронічний вислів. А от «развесистая черника», уявіть собі, є й справді, всупереч тому, що ми добре знаємо: це невеликий кущик. Але то дика чорниця, яка росте собі в лісі. А щоб побачити «развесистую», треба звернути з траси Київ — Житомир у напрямку Брусилова.

Тут біля села Костівці потрапите у справжній ягідно-квітковий рай. Це садовий центр ТОВ «Брусвяна». Є тут і чорниця високоросла. Назва не випадкова: висота куща сорту «Блюкроп» становить близько двох метрів, а взагалі є й сорти, які вимахують на три-п'ять метрів.

В Україні про цю рослину ще мало знають. А в США, де її окультурили ще на початку минулого століття, в 1986 році було зібрано близько 70 тисяч тонн ягід і закладено понад 2200 гектарів нових плантацій. Уявляєте масштаби? До нас чорниця висока потрапила через Польщу, адаптація її до умов північних областей нашої держави почалася лише наприкінці минулого століття. До речі, ягоди значно більші і соковитіші, ніж у звичної лісової чорниці.

А яка смачна малина в садовому центрі! У «Брусвяні» на базі сортів російської і західноєвропейської селекції створено нові, які увійшли до українського реєстру ягідних культур і добре зарекомендували себе в різних регіонах країни. У 2009 році введено в реєстр сорт «Брусвяна», який одразу став популярним. Для аматорського садівництва виведено сорти «Ярославна» («Брусвяна жовта») і «Примара» з дуже великими ягодами, а для промислового виробництва — «Брусилівська». А ще — «Брусилівський стандарт», який на виставці «Агро-2010» здобув золоту медаль.

Це ремонтантні сорти малини. Перший урожай починають збирати приблизно 10 червня, а другий — з 10 серпня й аж до листопада.

А ще в «Брусвяні» хваляться сортами обліпихи власної селекції «Либідь» та «Київський янтар». Вирощують тут також саджанці крупноплідної журавлини, брусниці, ожини, агрусу, в якого майже немає колючок, смородини, а також інші мало відомі широкому загалу ягідні рослини. А на додачу і деякі декоративні культури і квіти.

Ще недавно тут був пустир, зарослий чагарниками. Тепер — і краса, і вигода. Працівники центру і райцентр озеленюють. «Брусвяна» проводить конкурс «Юний садівник» серед дітей з малозабезпечених сімей і дітей-сиріт. Цього року директор товариства з обмеженою відповідальністю Ліліана Дмитрієва за підсумками обласного конкурсу удостоєна звання «Успішна бізнес-леді».

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: виведений у «Брусвяні» сорт малини демонструє директор садового центру Ганна Янчук.

Фото Михайла П'ЄХА.

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

Чищені горіхи швидше псуються

Новий урожай волоських горіхів зібрано. Тепер важливо зберегти плоди, щоб раціонально використовувати в харчуванні, адже вони дуже корисні. Зерната волоських горіхів знімають утому, відновлюють сили, збадьорюють, поліпшують пам'ять, мають антиоксидантні властивості. А все тому, що багаті на жири й білки, містять у собі вітаміни Е, групи В, калій, кальцій, залізо, цинк, марганець.

Через те, що волоські горіхи дуже багаті жирами, при вільному доступі повітря (після очищення) вони швидко стають гіркими. У чищених горіхів цілісність плівки порушується й жири, що містяться в зерні, контактують із повітрям, що й створює умови для гіркоти. А шкарлупа не дає травмувати плівку, що вкриває зерня.

У шкарлупі волоські горіхи можуть зберігатися близько року — в пакетах, мішечках, ящиках, але тільки в сухому прохолодному місці. Чищені горіхи краще зберігати в холодильнику не більше місяця або в морозильнику протягом декількох місяців.

А от у таких горіхах, як ліщина, фундук, мигдаль, арахіс, — жири піддаються гіркості набагато менше. Ці горіхи не такі пористі й погано пропускають кисень. У них — тверда, міцна плівка, відповідно вони краще зберігаються чищеними.

Світлана ІВАНОВА.

Обмін думками чи демонстрація дотепності?

АЗИ ЕТИКЕТУ

На жаль, навіть дуже успішні індивідууми сучасного бізнес–простору не завжди можуть похвалитись мистецтвом ведення світської бесіди. Зустрівши співрозмовника, якого не можна ані переслухати, ані переговорити, ви неодмінно почнете уникати подальшого контакту з ним наодинці. Логічно потурбуватися й про те, щоб не виявитися на місці невихованого глашатая.

Як людина сучасна, ви повинні засвоїти, що ідеальна розмова — це обмін думками, а не демонстрація своєї дотепності. Щоб мистецьки підтримувати світську бесіду, не обов'язково бути ерудитом. Щирість, взаємна зацікавленість і вміння просто і зрозуміло викладати свої думки й почуття, — це все, що потрібно для змістовного діалогу. Розмова вважається плідною, коли ви «даєте» стільки, скільки «берете». А так буває далеко не завжди. Нерідко в компаніях зустрічаються люди, зацікавлені лише собою, що стомлюють навколишніх своєю нав'язливістю.

Щоб вас не жахалися на світських раутах, дотримуйтеся простого правила: «Зупиніться й подумайте». Не бійтеся пауз, вони вкрай необхідні в розмові. Коротка перерва дозволяє «віддихатися», подумати, глянути на співрозмовника й чітко оцінити його реакцію, дати йому можливість висловитися. Остання обставина повинна бути важливіша для вас, ніж ваші власні промови.

Звичка спочатку думати, а потім говорити вбереже вас від багатьох неприємних ситуацій у розмові. Найпоширеніший ляпсус — коли один зі співрозмовників починає розмову про своє, наболіле. Про недоумків-підлеглих, невдячних дітей або про мегабажання улюбленої блондинки. Причому, зовсім не звертаючи уваги, чи цікаво це співрозмовникові.

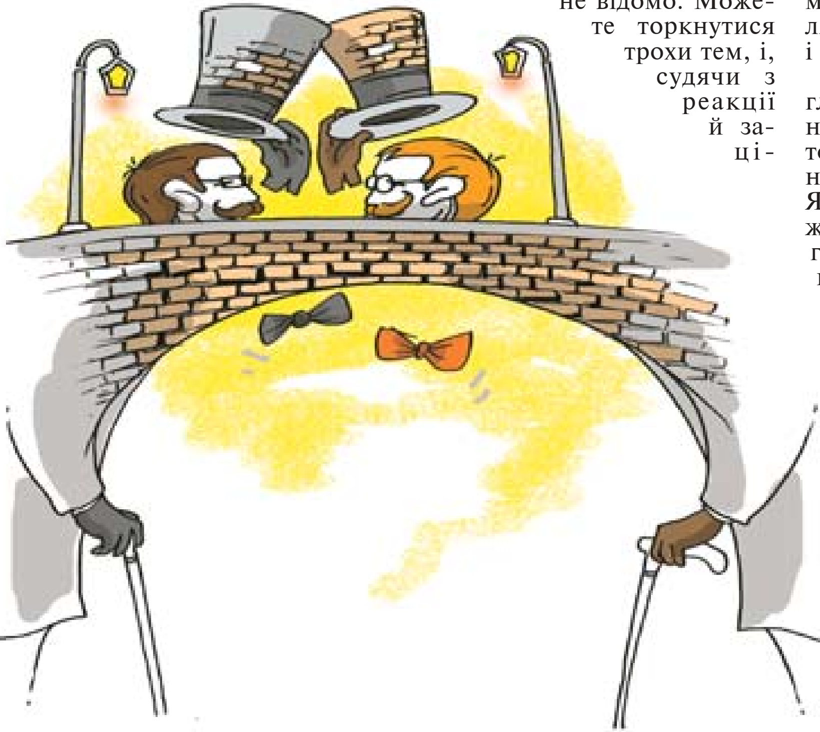

Хочете бути цікавим? Залучайте співрозмовника до діалогу питанням «А ви як вважаєте?». Це доречно завжди, у тому числі, коли шукаєте цікаву обом тему для розмови. Особливо важливо це при перший зустрічі з людиною, про яку вам нічого не відомо. Можете торкнутися трохи тем, і, судячи з реакції й зацікавленості, зрозумієте коло спільних інтересів. Розмовляючи, намагайтеся перейнятися інтересами свого співрозмовника, ставте запитання, що виникають у вас у ході розмови. Це створить відчуття «аудиторії» і надихне його на діалог.

Досить важливим прийомом «під час наведення мостів» є можливість попросити поради з будь-якого питання. Це майже завжди спрацьовує безвідмовно, адже дає співрозмовникові почуття значущості. Чудовим і обопільно приємним прийомом є компліменти. У всякої людини є свої достоїнства, і кожний тією чи іншою мірою марнославний. Тому хваліть людей, з якими маєте справу, і частіше. Щиро, звичайно.

Що стосується «шпильок», глузувань, гострих слів або недоброзичливих зауважень, то вони суперечать етикету й неприпустимі в спілкуванні. Як то кажуть, якщо не можеш сказати нічого хорошого, краще помовч. Причому, це стосується не тільки тих, хто бере участь у розмові. Не брешіть і не вдавайтеся до пересудів, бо це характеризує погано тільки вас самих.

Якщо ви дотримуєтеся законів гарного тону, то ніколи не будете категоричні. Якщо думка співрозмовника абсолютно неприйнятна для вас, варто змінити тему розмови, не піддаючи себе ризику зірватися. Якщо компромісне обговорення неможливе, краще зберігайте мовчання. Якщо чужа точка зору зацікавила вас, беріть участь у полеміці тільки за умови, що ви вмієте викладати свою позицію спокійно, без роздратування й непотрібного запалу. А якщо у вас слабкі нерви й немає витримки — уникайте подібних дискусій, щоб не нажити собі ворогів.

Ірина ШАТРОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ИЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18361

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»